

JÄRLAMAGAZINET

Jan-Erik tar tag i klubben!

Gammal skåpmat

Nr 1 1991, årgång 21

★ KLUBBTIDNING FÖR JÄRLA IF ORIENTERINGSSEKTION ★

Världens bästa klubbtidning som aldrig kommer ut!

Har ni glömt oss, har ni saknat oss? Nu är vi här igen med det efterlängtnade julnumret av Järlanytt. Jag skyller på datan, och ni kan skylla på mig. Men nog om oregelbundna utgivningstider – vi är här med ett fullspäckat nummer.

Sparka honom på tån

Man blir glad när man går igenom högen av insänt material (i några fall nästan ett år gamla). Det är förvånande vad folk ligger i och rapporterar, många dessutom utan att man bett om det – fortsatt med det. En som oförtrutet har fortsatt att spruta in material under det ofrivilliga tidningsuppehållet är Fredrik Trahn. Dunka honom lite extra i ryggen nästa gång ni träffar honom (eller varför inte sparka honom på tån, han har lite ont där just nu).

11 gånger om året

Järlanytt skall komma ut 11 gånger om året! Det låter väl lite häftigt va! Ja, det blir inte riktig 11 tjocka nummer med längre artiklar, intervjuer, undersökande reportage från damduschen etc. Nä, de tjocka numren blir endast 2 till antalet. Ett som resumerar vårsäsongen och ett som sammanfattar året, utgivning i juni och december. Men resten då? De övriga 9 numren (en varje månad utom i juli) blir i form av korta månadsblad på en eller ett par A4 sidor (för den som har svårt för att fatta så innebär det naturligtvis att i juni och december så ingår månadsbladet i stora

Järlanytt). Här finns plats för information som måste ut snabbt till medlemmarna plus artiklar med aktuellt läsvärde.

Kansliet tar emot nyhetsmaterial

För att vi snabbt och effektivt skall få in den aktuella informationen så sköter kansliet den delen. Göran Blomgren tar emot per telefon, brev, diskett eller fax, se nedanstående tel och fax nummer. Materialet skall vara honom tilhanda senast den 25:e varje månad. Och tidningen går till posten den första vardagen i månaden. Lite längre artiklar som ej har direkt nyhetsvärde kan ni fortfarande skicka till mig.

Månadsbladet endast till aktiva medlemmar

Alla får inte månadsbladet. Det kommer endast att gå ut till aktiva medlemmar i orienterings- och skidsektionen. Om tycker att ni är aktiv men inte får något månadsblad, eller ändå vill veta vad som händer i klubben så snacka med mig så skall vi lösa även det.

Naturligtvis får alla medlemmar såväl aktiva som passiva de två stora numren av Järlanytt – det är ju en social rättighet. Håll utkik efter nummer 6-7 och 12.

Nedan ser du hur utgivningsschemat skall se ut när det hela fungerar.

Nr/månad	Manusstopp	Till posten	Nr/månad	Manusstopp	Till posten
1 Januari	20/12	2/1	8 Augusti	25/7	3/8
2 Februari	25/1	3/2	9 September	25/8	1/9
3 Mars	25/2	2/3	10 Oktober	25/9	1/10
4 April	25/3	1/4	11 November	25/10	2/11
5 Maj	25/4	4/5	12 December	25/11	1/12, stort julnummer
6-7 Juni	25/5	1/6, tjockis			

Riktiga tävlingar för riktiga orienterare!

ÅKE ANDERSSON

Va fan är Triolon, och vem tusan vill springa Stockholmsserien och en massa distriktstävlingar? Varför i glödheta skall Korpmästerskapet gå på bästa tävlingstid i augusti? Va e're för nätter som planerar vår höstsäsong?

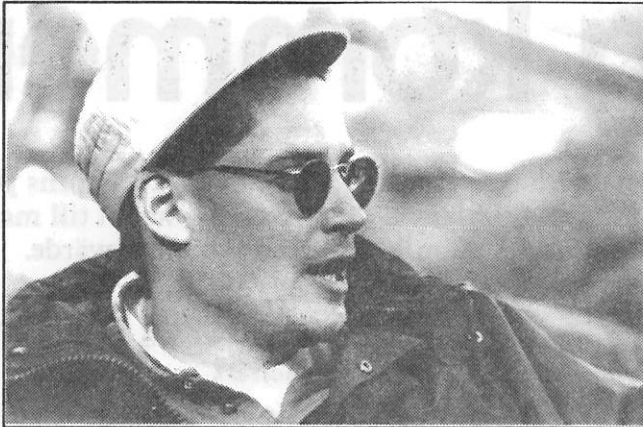
Man kan ju bli förbannad för mindre. Naturligtvis så är det inget fel med att försöka hitta nya former för tävlingsverksamheten, men vi får inte glömma den riktiga tävlingen. Det är viktigt att inte skrämman bort oss vanliga orienterare som inte vill fjanta omkring i parker eller springa lagtempo. Nä, det skall vara en hederlig tävling med klassiskt prisbord och resultat utan datastöd så man slipper vänta i timmar för att med knapp nöd kunna urskilja den mikroskopiska texten som sätts upp.

Mitt recept är:

- Ändra förbundsskattereglerna så att det lönar sig att arrangera en vanlig nationell orienteringstävling.
- Uppmuntra och hjälp arrangörerna att genomföra så bra arrangemang som möjligt. Nya arrangörsklubbar måste till. Sätt upp rullande scheman på arrangemangen. Alla måste hjälpa till för att vi skall få en vettig tävlingsverksamhet. Låt oss inte få som på vissa ställen i norra Sverige där klubbarna måste arrangera på två och tre gånger per år för att överhuvudtaget få några tävlingar.
- Lägg plojtävlingar, annorlunda tävlingsformer etc på lördagar eller kvällstid mitt i veckan. Eller förläng och utöka säsongen med dessa tävlingar, naturligtvis med hänsyn till viltet. Men framför allt förstör inte med plojarrangemang på söndagar under bästa tävlingstid

Nog om detta.

Eftersom den tidningen har blivit lite försenad och

det nästan har gått ett år sedan Järila och de glada korggänget Ravinen arrangerade 25-manna, så måste jag nämna något om detta. Sveriges största, bästa och roligaste budkavle heter numera 25-manna (i Nacka)! Vi såg till att 25-manna gick ifatt och förbi den numera väldigt anonyma och mossiga vårfjuttävlingen. Troligen kommer Tiomila i fortsättningen att jämföras med Höstlunken och Dubbelskubbet. Tack ni som ställde upp. Själv så var jag naturligtvis inte med, (det var ju Ravinen som skulle göra grovjobbet och vi ta stälarna) det finns gränser för min idealism.

Till sist vill jag bara skadeglatt nämna att årets arrangörer av 25-manna bara fått ihop 330 lag när anmälningstiden gick ut. Ganska tamt tycker jag! Det måste tydlige arrangeras ett 25-manna i Nacka varje år om succén skall hålla i sig.

Ytterligare en riktig orienterare (personen på denna bild har inget med artikeln att göra).

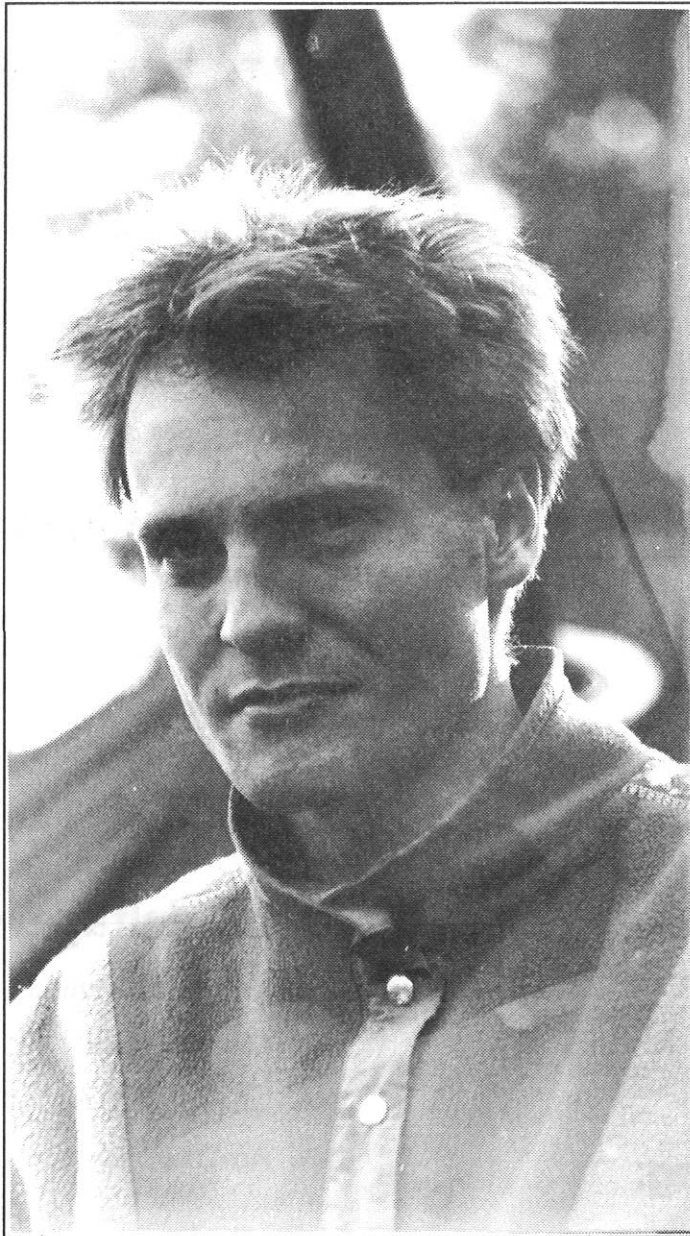
Tio år med Järkla

1981 – 1990

Tranan

Det är nu tio år sen jag började i Järkla. Som en oerhört rädd och osäker spinkig 12-åring kom jag till Järlagården första gången. På den tiden fanns det varken nybörjarkurs eller ungdomsträning, utan det var Henke som släpade med mig en tisdag. Vi sprang en kort sväng och Henke lärde mig allt om grunderna både i orientering och soppätande. Det hela verkade störtkul. Och sen blev det så, att tisdag efter tisdag tog de två småpojarna Saltsjöbanan och 401:an till träningen och sprang kors och tvärs mellan Järlagården och Helasgården. Sen var det hela igång. Två år senare tog Gunnar hand om ungdomssektionen och allt satte fart.

Tittar man i mina gamla träningsdagböcker ser man att tisdagsträningarna jag missat sedan dess kan man lätt räkna på en hand. Något som etsat sig fast i minnet från de första åren på Järlagården är – idolerna. Just det, idolerna, förebilderna, där fanns dom, dom man såg upp till – seniorerna. Och alla hade de något gemensamt. De pratade alltid om något som hette 10-mila. Detta mörka, blöta, jobbiga, leriga – men fantastiska. Vad var det egentligen? Varje tisdag året om pratades det om detta kraftprov. Inte undra på att man såg upp till dessa personer med deras otroliga berättelser. Det var den där långe,

Peter, som alltid sprang natt – lång natt. Det var de där två med dunderprillorna under läppen som pratade så man vek sig dubbelvikt av skratt – Anke och Tordan.

Det var han den där duktiga som vek knäna bakåt – Jonas. Det var Benke med det häftiga nylonstället. Där fanns alltid han som trodde på mig och jag som fick åka i hans gamla BMV – Lasse. Där fanns Henkes brorsa Harald. Tryggheten själv som jag alltid stödde mig emot. Och Henkes andra brorsa Olof, som det lät på Järlagården, "sänkte första laget 1981 i Kungsängen". Och Uffe, mannen som jag aldrig fick något riktigt grepp om.

Där fanns dom, allihop – idolerna – och alla pratade de om 10-mila. Tillslut kunde jag inte hålla mig och som 14-åring hängde jag med ut en gång. Och redan då när jag för första gången hörde KG:s röst dåna ut i högtalarna

knöttrade det sig på ryggen, och visst förstod man vad det handlade om. Två år senare var jag själv med och sprang. Ytterligare ett år senare i första laget och nu är jag själv med och fixar med lagsammansättningarna.

Därför tänkte jag så här efter tio år presentera lite intressant Järlastatistik. Läs och dröm dig bort till alla de skiftande 10-mila-nätterna på 80-talet!

Bästa växlingsplacering:

1982 Lasse Långberg	8
1985 Bengt Hall	17
1982 Peter Sandström	19

Sämsta växlingsplacering:

1990 Jan-Erik Wiberg	490
1989 Jan-Erik Wiberg	486
1985 Tomas Einarsson	485

Största upphämtningar:

1990 Fredrik Trahn	130
1988 Lasse Långberg	120
1981 Lasse Långberg	108

Största djupdykningar:

1981 Olof Stjernström	181
1990 Putte Hävrén	92
1986 Jonas Andersson	66

Bästa start:

1984 Peter Sandström	83
1982 Tord Jansson	103
1986 Christer Karlsson	140

Sämsta start:

1985 Tomas Einarsson	485
1989 Peter Sandström	476
1981 Lasse Nordlander	470

Bästa slutplacering:

1985 Peter Sandström	59
1982 Jonas Andersson	64
1984 Jonas Andersson	83

Sämsta slutplacering:

1990 Jan-Olov Norén	465
1986 Tomas Einarsson	409

1987 Gustav Grandin 395

Sprungit flest gånger:

Bengt Hall	10
Gustav Grandin	10
Jonas Andersson	9
Peter Sandström	9
Lasse Långberg	9

Provat flest sträckor:

Gustav Grandin	7
Putte Hävrén	7
Harald Stjernström	5
Peter Sandström	5
Bengt Hall	5
Roffe Karlsson	5
Christer Karlsson	5

Provat samma sträcka flest gånger:

Lasse Långberg	sträcka 2, 7 gånger
Jonas Andersson	sträcka 10, 4 gånger
Bengt Hall	sträcka 1, 4 gånger
Göran Olsson	sträcka 4, 4 gånger

Äldste deltagare:

1989 Jan-Åke Björklund	51 år
1990 Lasse Englund	47 år
1990 Jan-Erik Wiberg	47 år
1990 Jan-Olov Norén	47 år

Yngste deltagare:

1981 David Eiderbrant	16 år
1983 John Engberg	16 år
1985 Fredrik Trahn	16 år
1985 Henrik Stjernström	16 år
1985 Niklas Eriksson	16 år

Vila dig till världsmästare!

ÅKE ANDERSSON

Sen har jag en del råd som jag vill dela med mig. Ni vet väl att jag är en gammal stjärnorienterare i Järlastallet, jag har till och med sprungit i samma lag som Peter Sandström och Ensio Kolari.

Social utslagning

Men i alla fall. Träning är ett j-la slit. Helst skulle man vilja vara i världseliten utan lyfta arschlet från stolen (börja med schack då, ha-ha-ha reds. anm.). Jag tror att det går att vila sig till världsmästare i orientering. Men för att lyckas så måste man underkasta sig en väldigt hård anti-träning. Jag vill poängtera att vill man följa mitt program mot toppen så är risken för en socialutslagning väldigt stor.

Spring gärna orientering fram till 14-15 års åldern. Upp till den åldern är det bara lek som ännu gäller och därför går det utmärkt att både träna och tävla flitigt, gärna runt hela Sverige. Passa på när det ännu är lek.

Föräldrarstödet viktigt

Men efter 15 års åldern (det går inte att säga en exakt ålder, mycket beror på hur pass mogen individen är) börjar allvaret. Lagg av med all fysisk aktivitet! Detta gäller även skolgymnastiken. För att klara detta underlättar det om man skaffar sig diverse krämpor, infektioner mm. Sådant som sedan kan övergå till kroniskt tillstånd. Under den här perioden är föräldrarstödet mycket viktigt. Det kan gälla allt från bilskjuts till och från skolan, inköp av moped och inte minst påskrivandet av sjukintyg. När du kommer hem efter skolan så skall du absolut inte gå ut, ligga hemma och läsa serietidningar. Du måste också försöka komma ifrån klubben och träningsverksamheten där på ett smidigt sätt. Se till att komma så långt ifrån dina gamla träningskamrater som möjligt – gå med i en lämplig bokcirkel.

Viktigt med träningsprogram

Perioden efter puberteten fram till senioråldern är den viktigaste i din träningscykel. Nu är det

mängdträning och teknik som gäller. Träningen skall stegras från ren vila till apati och därför är det viktigt att du har ett träningsprogram så att du inte bränner ut dig för tidigt. Prata med din bibliotekarie eller någon av pensionärerna i din bokcirkel. Utmärkta böcker för konditionsträning är Bibeln, Brott och straff och Svea Rikes Lag. Som teknikträning går det bra med vilken bok som helst på franska. Det är viktigt att ligga skönt och avslappnat när du läser och att vara absolut inaktiv.

När du kommer upp i senioråldern är dags att börja tävla. Nu gäller det att inte gå ut för hårt. Första året räcker det med att vara med på Banläggnings-KM och studera gamla H-12 banor. Året därefter gäller det att snabbt nå sverige-eliten och hålla sig kvar där. Du behöver naturligtvis inte tävla det räcker om du tänker dig in i situationen och läser Skogssport.

Ensam mot världseliten

Tredje året i seniorklassen är då det skall ske. Det är nu det gäller att visa att du satsat rätt. Nu skall du få valuta för alla dina uppoffringar och slit. Eftersom du så medvetet har vilat dig i form under så många år så har du ett klart försprång mot dina konkurrenter. Du vet att du är bäst tränad och bäst förberedd. Nu gäller det bara att ta mästartiteln. Du tar fram Skogssport, bläddrar fram till kartbilagan i mitten och sätter igång stoppuret. Nu är du ensam mot världens bästa orienterare. Banan är tung och jobbig (du tar ut en bira ur kylan för att släcka törsten) men du spikar kontrollerna. Du gör en liten sväng på nian, blir orolig, men hittar den snabbt. Nu är det bara två kontroller kvar. Det har varit en lång resa. "Måste hålla skärpan ända in i mål." Du spikar resten och kastar di över mållinjen och trycker av stoppuret. Nu gäller det. Du bläddrar fram till resultatbörsen och kontrollerar segrarens tid. Ja, JA, JA, det gick vägen. Du skriker ut din lycka där du sitter ensam i ditt kök.

Och Sverige har fått ännu en anonym världsmästare.

ÅRET SOM GICK

Det perfekta loppet, svårt att upprepa

Ankes nattlopp på 10-mila vilket gav honom "Svettdroppen".

Maries förstasträcka på Jukola.

Coola Åbergs uppryckning av Järlakansliet.

Lasse och Bittans förmåga att greja tre på en gång. 25-manna.

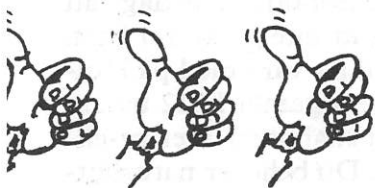

Insatser som sent skall glömmas

Lasse Englunds show i bussen mellan Juva och Åbo. Debutanterna Erik och Davids insatser på 10-mila.

Tobbe, Daniel, Erik och Robbans tunga fightingspirit på Österåkerskavlen.

Evas 20:e plats på USM.

Kavlesäkra lopp

Lasses startsträcka på 10-mila trots långvarig halsfluss. Peter och Tordan som visade gammal god form hemma i Hackebackeskogen på Sprinter-KM.

Jean-Jacques frenesi vid hamburgegrillen på 25-manna.

"Lagomloppet"

Janne Wiberg som nu börjar bli en riktig natträv efter sina långa fina 10-mila lopp.

Tommys förmåga att slita sig från fotöljen och PC:n en gång om året.

I stort sett alla lopp som inte nämnts ovan eller nedan. Inte mycket att ordbajsa om här inte.

Här behövs bättre till

Benkes start på DM-kavlen.

Roffes resultatredovisning av banläggnings-KM.

Livebandet som vi väntade så på på årsfesten.

JärlaNytts utgivningsschema.

Totalt vilse i pannkaka, kontrakurs, Näe FY FAN FÖR SÅDANA LOPP!

Göran Olssons flopp på 10-mila.

Chrippas Sprinter-KM lopp och inställning till comeback efter skada.

Haralds totala gå-i-ide-taktik.

Tänkvärda ord

Som jag alltid brukar säga:

'Tacka vet jag savolaxisk ödemark!'

4. TERRÄNG

Terrängen är typisk savolaxisk ödemark och har rikligt med 40 - 80 m höga backar. Granen och tallen dominerar. Framkomligheten är god även om sikten är ställvis dålig på grund av trädbeståndets täthet. Snår är avgivna med två gröna färgtoner varav den dunkelgröna är nästan oframkomlig. Den södra delen av området är omväxlande och detaljerad och har rikligt med stenar och bergsluttningar. Den norra delen är tydligt terräng som lämpar sig till snabb gång. Höjdskillnaden mellan områdets lägsta och högsta punkt är 95 km.

Terrängbeskrivningen från årets Jukolakavle i Juva är redan bevingade ord.

Tranan

Förr var'e hårda bud

- Nog fan var det hårdare förr!
- Absolut. Veklingarna i dagens elit hade inte haft en chans på våra banor.
- När, då hade killarna minsann hår på bröstet.
- Ja, och inte kunde man ligga och dra sig om mornarna heller, som de gör idag. Då var det samling vid fyratiden på morgonen.
- Ute på tävlingsplatsen ja! Men för att hinna cykla dit var man ju tvungen att gå upp tidigt.
- Och nuförtiden som de klagar om det är mer än två hundra meter till start.
- Orientering har blivit en sport för lipsillar och gnällmänsar.
- Där sa du ett sant ord. Ta bara det där med duscharna. Var vattnet över noll på vår tid kunde man vara glad.
- Visst. I inbjudan till vartävlingarna brukade de rekommendera en att ta med ishackan. Om det inte var bottenfruset förstås.

■■■

- Och så de spökar ut sig numera. Trimtex och spikskor. De ser ju ut som marsmänskor hela bunten.
- Det man inte har i benen får man ha i kläderna. Det är väl så de tänker, ynkryggarna.
- Och vad det kostar se'n. Ett par SM-pjukk går ju på lika mycket som jag fick ge för kåken 1942. På vår tid fanns det knappt några orienteringsskor över huvud taget.
- Nej, vem hade tillgång till såna extravaganser. När jag vann DM -38 sprang jag i stövlar och blåställ.
- Jadu, det kommer jag minsann ihåg. Inte så konstigt att du vann förresten. Själv hade jag ju inte ens stövlar så jag fick snöra på mig mina gamla hickoryskidor.

■■■

- Det där med rankingpoäng då. Är det inte löjligt! Fjanta runt med nuffror i pannan på det där viset.
- De enda siffror vi brydde oss om var placeringarna. Nu räknar de ut vem som är bäst före loppen. Vad är det för djavla ordning?
- Jag hörde om en kille som försökte gå före i matkön på Femdagars för några år sedan, bara för att han hade låg rankingpoäng. Är det inte för bedrövligt?
- Så fort de kommer under 100 tror de att de äger hela världen.
- Men snubben lär ha fått en rejäl utskällning av några grabbar i kön. Han har visst aldrig sett så spak ut som då.
- Ha, ha. Snacka om att förlora på poäng. Före loppet...

■■■

- Inte är de trogna heller, elitlöparna. De byter ju klubb lika ofta som de byter kalsingar.
- Annat var det på vår tid. Jag gick med i föreningen 1932 och har inte bytt sen dess.
- Kommer du ihåg Jerker som gick över till IFK efter 30 år hos oss. Honom kallade vi för Hoppjerka.
- Ja, det var en riktig vekling. Men det värsta är att det börjar komma in en massa stålar i sporten.
- Inte fick vi några feta anbud där det både bjöds kontanter och hjälp med jobb.
- När vi plockade över Nisse från Turan i början av 40-talet lockade vi med en trave tegelpannor till hans sommarstuga.
- Det hade jag faktiskt glömt. Det var verkligen flott av oss.
- Jo, men han fick hämta skiten själv. Annars hade han väl lagt sig till med divalater.

■■■

- Kommer du ihåg när Acke tog hem KM med en halvtimme? Det året var han i form.
- Ja, då gick det undan. Men vann han inte med 1.20?
- Jo, du har rätt. Han var nog ett par timmar före närmaste man.
- Minst...
- Och när vi körde DM nere i Hemfosa. Då var det verkligen hårda bud.
- Jo, nog minns jag. Den där Jarlakillen tog guld.
- Och ändå sprang han halva banan med brutet ben...
- Ja, det var starkt gjort. Banan var ju lång - 15,7 kilometer i den där krävande terrängen.
- ... Kilometer...? Vi snackar väl om mil? Sag inte att du börjar få taskigt minne...

KLASSISKA BACKAR

FREDRIK TRAHN

Efter att ha varit utan Harsa som skidlagerort nu två år i rad börjar det kännas ett sug efter Järlas gamla tillhåll. På skidsektionens nyss avhållna årsmöte ventilerades frågan "Tillbaka till Harsa eller ej" men inget beslut togs. Visst blev man trött på spåren ett tag, vintern 88 var jag där sju gånger!, men för alla Harsaälskare presenterar jag här berättelsen om HARSASKOGARNAS KLASSISKA UTFÖRSBACKAR. Berättelsen bygger främst på egna erfarenheter under mycket skiftande snö och väderleksförhållanden. Endast utförsbackar av stort eller mycket stort intresse har behandlats.

1. GLUGGVALLSBACKEN

Bra backe för den oerfarne Harsaskidåkaren som vill få smak på utförskörning. Brant start och krockrisk med korsande Lätta milen är backens stora tillgångar medan avsaknaden av kurvor gör den lätt för goda skidåkare.

Betyg: 3 stiftklämmor.

2. LÅNGA BACKEN OVANFÖR SLALOMBACKEN

Kanske spårsystemets längsta backe. Den kommer efter brygt två km på nya femton och är ungefär en km lång. Inte särskilt dramatisk men bibehållen äggställning ger ordentligt stumma lår. Vid isigt före har starka åkare som gett allt sugits ur spåret i den avslutande kurvan.

Jag ger 3 stiftklämmor.

3. AVSLUTNINGSBACKEN

Denna backe avslutar de moderna tävlingsspåren i Harsa. Trots att det är skyltat "svår passage 100 m" i backens inledning skall man inte hålla igen. Lätta kurvor drar i onödan ner betyget för en i övrigt

utmärkt backe. Farten är hög och i slutet passeras en viadukt och en "kompression" och faktiskt kan man lätta något från snön vid dessa passager. Men som sagt, här vurpar ingen erfaren skidåkare.

Betyget blir 4 stiftklämmor.

4. SLALOMBACKEN

Har en speciell roll för lägerdeltagaren eftersom Ragges och Lollo teknikkpass enligt konstens alla regler skall avslutas med ett åk här. Ingen annan tidpunkt är tillåten men vissa mindre bildade personer har gjort avsteg från denna princip, illa. Förr i tiden fick man spåra från Gluggbergets topp för att nå slalombacken vilket var en upplevelse. Numera finns ju ett uppkört spår och dessutom är själva slalombacken bättre preparerad än förr vilket till viss del försämrar njutningen och drar ned betyget. Ett klart plus är dock att tävlingar man mot man är möjliga under hyfsat rättvisa förhållanden. Ragges utkastade stavar, granruskor och snöhögar förhöjer upplevelsen ordentligt. Uppbromsningen vid backens botten brukar också vara rolig att beskåda. Klassisk vurpare och grograre i denna backe är Eva Lindén.

Betyg 4 stiftklämmor.

5. FEMMANBACKEN MED KURVAN

Ny för året. Detta är en backe med förutsättningar att bli en klassiker. Sträckan är ganska lång och innehåller tre svåra svängar. Speciellt den sista vänsterböjen ställer stora krav på styrka och teknik hos åkaren. Farten är inte maximal med den räcker. Denna backe, som delvis har samma sträckning som backe 2, kan om den får utprovas under ett par år och olika förhållanden krypa upp till toppbetyg.

Jag ger 4 stiftklämma.

6. FEMTONS U-RAMP

Efter ungefär halva femton kommer man till denna höghastighetsbacke. Backens styrka är framförallt den mycket höga toppfarten, kurvor är onödiga med sådan lutning. Botten på U-et (backen går ned och sedan direkt uppför igen) ligger på ett hygge. Vid snabbt före är kompressionen enorm här! Vid blåsig väder kan spåret driva igen vilket undertecknad kan lova är dramatiskt. Ett fall här kan vara förödande för såväl hälsa som utrustning. Strax innan backen finns en skylt på finska som förmodligen varnar för eventuella svårigheter. Denna hinner man emellertid aldrig läsa men kan vara bra att memorera för den orutinerade skidåkare. Vem minns inte Harsaläget 1983 med blås och skare. Att beskåda Ragges vurpa här var en fröjd för både kropp och själ! Två brutna stavar och uppskurna läppar och kiner. OA Rodhe har även han gjort sitt i denna klassiker.

5 stiftklämmor utan tvekan.

7. KORKSKRUVEN

Tidiga 80-talets värsting utan tvekan. Denna backe har inte varit preparerad de senaste åren vilket jag verkligen sörjer. För att hedra minnet har jag dock sparat den vid ett flertal tillfällen och det har varit nog så dramatiskt. Vid maximal satning är backen nästan omöjlig att klara utan fall, ty den är smal, snabb, kurvig och gropig. När Ragge upptäckte att man i början var rätt kass på utförskörning var det utbildning i Korkskruven som gällde. Oranga skyddsnet längst ner ledde nog mer till skid och benbrott än det skyddade. Rafflande! En attraktion har gått förlorad och sly har börjat växa i spåret.

Jag ger postumt 5 stiftklämmor.

8. HARSATJÄRNSBACKEN

Vid snabbt före en hissnande upplevelse. Spåret brukar vara dåligt eftersom många fegisar plogar i den långa serien av höger och vänstersvängar. Korsningen med vägen längst ner ger pluspoäng. Minnet fastnar vid mitt första Harsläger 1981. I skarklisterföre upplevde jag för första gången denna rodelbana. Det hela resulterade i den duktiga vurpa när Henke framför mig fastnade i en uppstickande rot och en något tyngre Hasse Stjernström bakom tryckte ihop oss till en stor hög av skidor, stavar och darrande kroppar.

Givetvis får backen 5 stiftklämmor.

9. SKALSVALLSBACKEN

Ligger endast något hundratal meter efter U-backen längst bort på femton. Allt en utförsälskare kan begära finns här såsom god fart, ojämnheter, kurvor och dramatik. Det är smalt och spåret är ofta dåligt. Undrar om det finns någon som åkt spåret som inte noterat ett ordentligt fall här. Speciellt fin är backen vid skarföre och på försäsong vid dålig snötillgång. Då kommer ojämnheterna verkligen till sin rätt och ett fall känns i hela kroppen. Absolut inget för oerfarna. Haralds favoritbacke.

Toppbetyg 5 stiftklämmor.

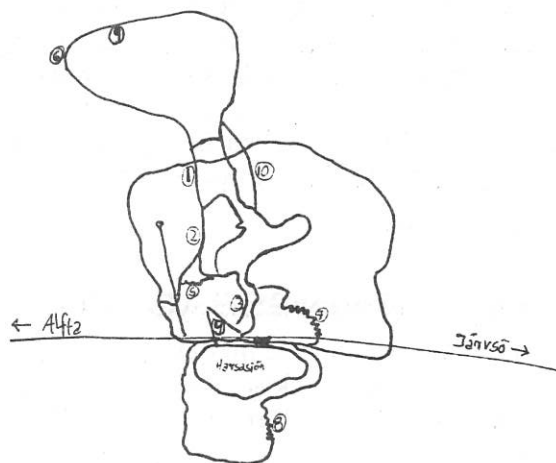
10. FEMTONS BAKLÄNGES-BACKE FRÅN KOJAN

Endast för mycket garvade skidorienterare! En absolut värsting i internationell toppklass. Denna sällan provade upplevelse är något som verkligen sitter i hjärtroten. En tämligen rak backe med endast en kurva till vänster efter vägkorsningen. Upplevelsen ligger dock i den kolosala lutningen vilken medför en fruktansvärd hastighet för åkaren. Själva vägövergången bildar ett duktigt hopp på minst 10 meters luftfärd. Där kan man antingen välja Janne Boklövstilen och blunda och hoppas på det bästa eller försöka svänga så mycket till vänster det går i luften för att överhuvudtaget klara kurvan när man landar. Som grädde på moset är de mötande trötta åkarna med nedböjda huvuden på väg saxande uppför! Vid luftfärden efter vägen är man väl dold för mötande åkare. Pluspoäng även här. Min personliga favorit. Värstingarnas värsting.

Toppbetyg såklart - 5 stiftklämmor.

Back to Harsa!

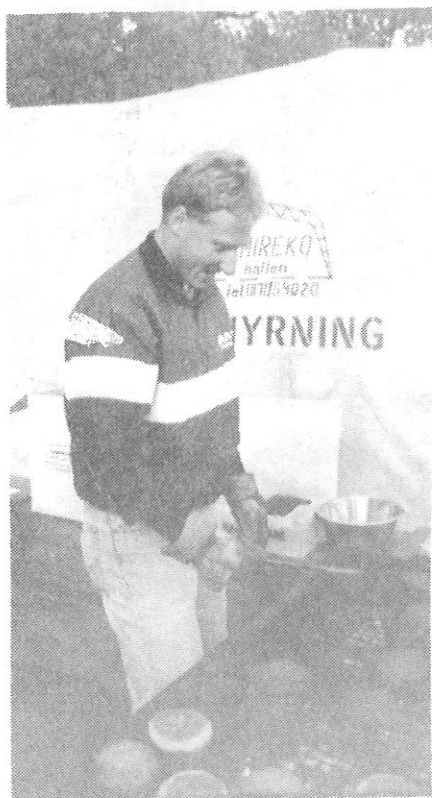
Av Fredrik Trahn med inspiration av Tony Runlöfs, Väsby OK.

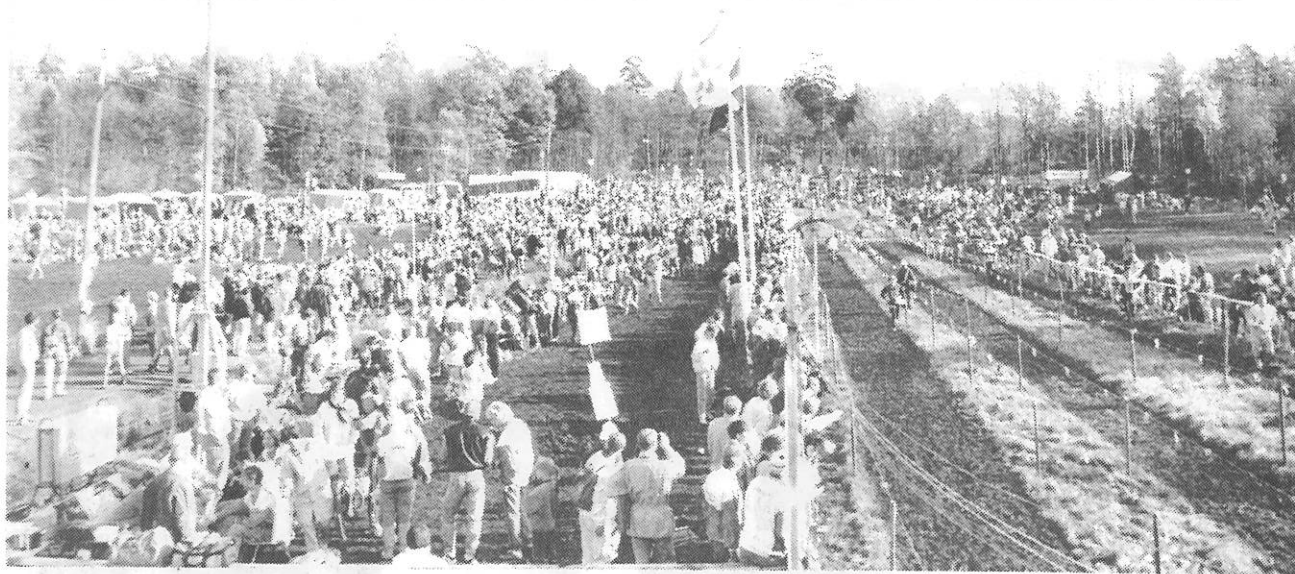
Bildkavalkad från 25-manna i Nacka

25 MANNA
i Nacka
LÖRDAG 11 OKTOBER 1980

FOTO: FREDRIK TRAHN

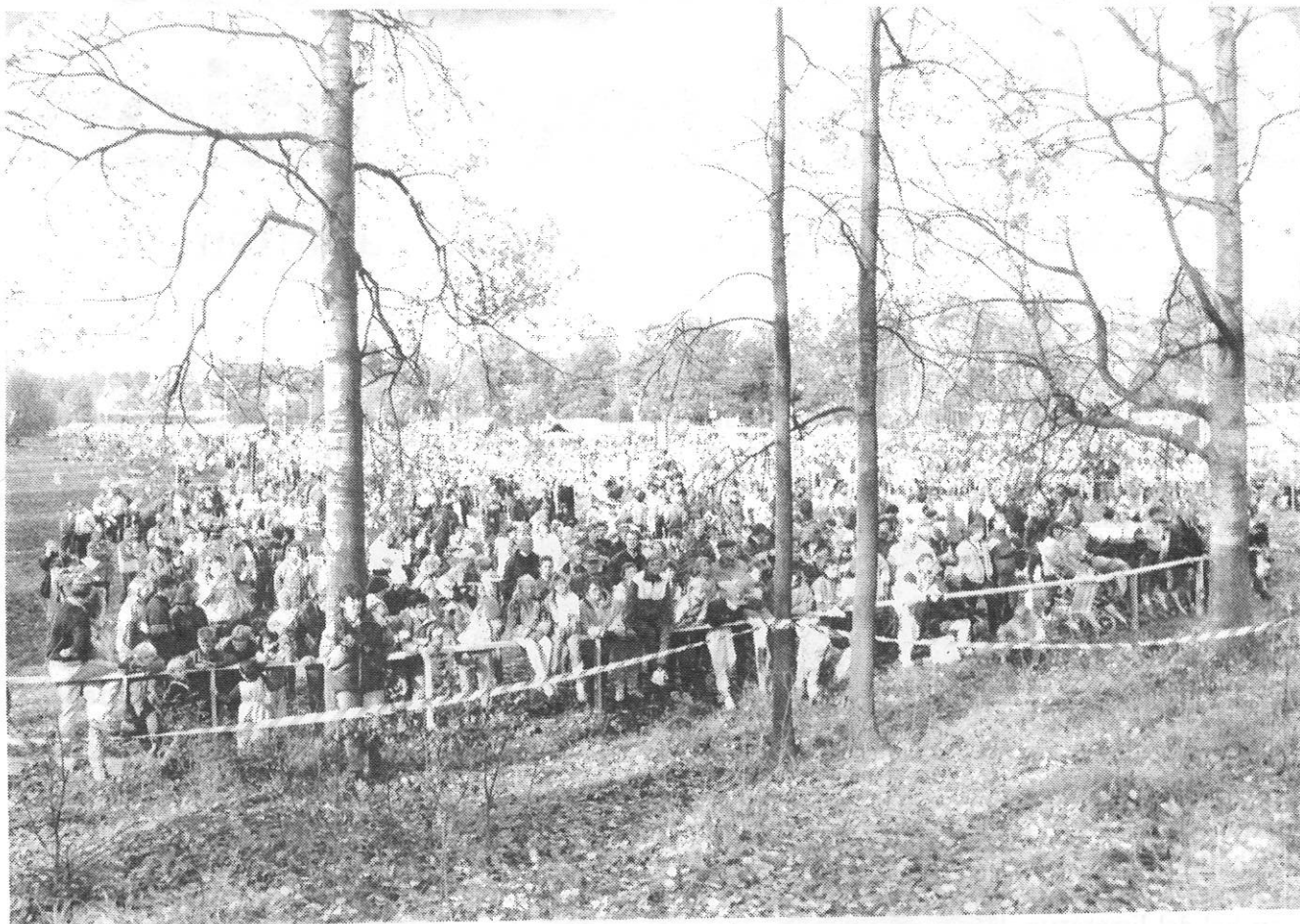
Bildkavalkad forts.

Arrangeras av OK Ravinen och Järla IF med stöd av Nacka Kommun
och på uppdrag av Stockholms Orienteringsförbund.

Bildkavalkad forts.

25 **MANNA**
Nacka
LÖRDAG 13 OKTOBER 1990

Jag visste att det skulle bli revolution

eller när jag seglade i Estlands fria vatten

JAN-ERIK WIBERG

Redan tidigt i vintras började vi planera för ett nytt segelmål till sommaren. Vi hade läst att Tallin nu var öppet för seglare. Vi fick då veta att Nordisk Resebyrå kunde hjälpa till med alla papper som erfordras. När vi senare fick alla papper för ifyllande blev vi litet betänksamma, då det stod Ryssland på alla blanketter. Skulle vi verkligen segla till Ryssland?

Vi tröstade oss med att Estland är ju egentligen riktiga Ryssland, utan Sovjet. Vi skaffade sen en hel del litteratur om Estland och Tallin och ju mer vi läste i tidningar etc desto mer nyfikna blev vi.

Efter att ha erhållit alla tillstånd, visum, bekräftelse på hamnplats, osv startade vi seglingen den 21 juli 1990. Vi lämnade Fisksätra vi lunchtid. Vi hade knappt lämnat Skurusundet förrän regnet öste ner. Seglingen gick mot Arholma dit vi anlände på söndag kväll. Måndag morgon hade vi planerat översegling till Åland. Då låg dimman tjock runt Arholma, men vi beslöt att ändå gå. Vinden var NO 10 m/sek. Vi intalade oss att det klarnar nog upp under dagen och så har vi ju vår AP-navigatör. Seglingen gick sanbbt och vi var i Rödhamn på Åland redan efter fyra timmar och nu sken solen på oss.

Vi kryssade sedan genom Ålands och Åbo skärgårdar i en vecka i strålände väder och vi var nästan ensamma! På måndagen förstörktes besättningen av Mallin som kommit till Hangö.

Vid Hangö klarerade vi ut oss hos tullen och fick stämpel i passet hos polisen. Vi seglade vidare mot Porkkala där vi låg för natten. Onsdagen 1 augusti tog vi sedan sats över Finska viken mot Tallin cirka 40 distansminuter. Efter en odramatisk segling över viken mötte oss en kanonbåt som låg för ankar när vi närmade oss Tallinviken. Vi seglade upp nära kanonbåten och det blev en väldig aktivitet ombord. Vi undrade givetvis vad som skulle hända. Vi passerade utan att något hände. Vi var förhandsanmälda med segelnummer och namn, så att allt var i sin ordning.

Det var en lång vik in till Tallin och vindes var svag så att vi använde motorn för att komma i hamn. I hamnen Pirita som för övrigt byggdes

till sommar-OS 1980 fanns tullstation för inklering etc. Hamnen var välordnad. Här fanns dusch, bastu färskvatten och landström.

Vi hann inte mer än att förtöja båten förrän vi blev erbjudna att växla pengar, köpa vodka, champagne, kaviar eller klockor. Allt överinseende an militär.

Vi bytte snabbt om för att åka in till Tallin. Nu konfronterades vi med en helt ny värld. Redan vid taxiresan blev det ett väldigt diskuterande och prutande. Taxin tog för övrigt inte annat än västvaluta. Priset blev så småningom 20 FMK för cirka 10 km resa i en skranglig Lada. Buss in till stan kostade 5 öre i ryska pengar.

Väl inne i stan vandrade vi runt och försökte finna ett matställe. Här uppstod problem dels p g a att vi inte hade beställt bord och dels därför att vi hade barn med oss. Vi hamnade, efter en ny taxiresa på en dansresturang i närheten av Piritahamnen. Där fick vi muta oss in och lova att beställa i västvaluta.

Nästa dag fortsatte vi vår vandring i den gamla staden besökte kafé och drack svagt kaffe med goda kakor. Hittade ett ställe där vi t o m kunde få en öl. Det var svårt att hitta rätt bland de få butiker som fanns då det var ont om skyltar och skyltfönster. Vi besökte bl a Tallins enda varuhus där hyllorna gapade tomma. På leksaksavdelningen fanns t ex två bilar att välja på. Det som fanns var fruktansvärt billigt för oss västerlängder. Denna kväll hade vi bokat bord på Viru Hotel, på 22:a våningen. Här fick vi en middag med förrätt, varmrätt och efterrätt och med alla tillbehör för sju personer och en nota på 100:-.

Nästa dag fortsatte vi vår vandring runt Domberget i Tallin, som hade mycket att se. Var och varannan byggnad hade sin egen historia. Ringmuren påminde mycket om Visby ringmur.

Sista kvällen åt vi på en nyöppnad kooperativ restaurang, Sub Monte. Här var betjäningen bättre, maten gudomlig och när notan kom trodde vi att den var för en person, återigen cirka 100 kr för sju personer.

Efter några givande dagar i Tallin tullade vi ut tidigt den fjärde augusti och satte kurs mot Hangö. Dagen blev blåsig. Det blåste 15-17 m/sek sydost, dvs vi gick på ett krysslag hela tiden. Besättningen mådde mindre bra och när vi styrde in vid Jussarö bland bränningar och skär var det flera ombord på Eirene som drog en lättnandes suck. I Hangö fick vi sedan tulla in igen. Vi hade sedan några blåsiga men soliga dagar i Åbo och Ålands skärgårdar. Den nionde augusti var vi åter i svenska farvatten och i Söderarmsleden öppnade sig himlen, regnet öste ner precis som när vi lämnade Sverige.

Vi angjorde Fisksätra på eftermiddagen den tionde augusti efter 800 distansminuter och tre fina seglingsveckor med en mängd nya minnen. Tallin är verkligen värt ett besök!

Pristävlingen

Vinde tjöt utanför och regnet hamrade som hagel på taket av den gamla borgen. Långt ute i det grova och skummande havet hördes mistluren sucka dovt. I den öppna spisen sprakade elden och måltiden hade smakat superb. Kaffet, den brunröda drycken och den feta cigarren gjorde sitt till att njutningen var total.

Det var nu det skulle ske, nu skulle den efterlängtade dragningen ske. Det sista bars ut från bordet, ytterligare ett vedträ lades på elden och från hörnet av salen kom nu den gamla silversamovaren inbärandes. Notarius Publicus satt mittemot mig och njöt lika mycket han. Samovaren ställdes mitt emellan oss och den gnistrade mystiskt i flammorna från elden. Jag gick ännu en gång igenom svarsapparna omsorgsfullt som låg i den väldiga skålen. De som hade alla rätt lade jag försiktigt över i en mindre silverskål och blandade noga. Notarius Publicus drog nu ett av svaren under regelrätta förhållanden. Det prasslade lätt i salen när han vecklade upp lappen och läste:

- Lasse Göransson!!! Allas våran nackakännare nummer ett hade slagit till igen.

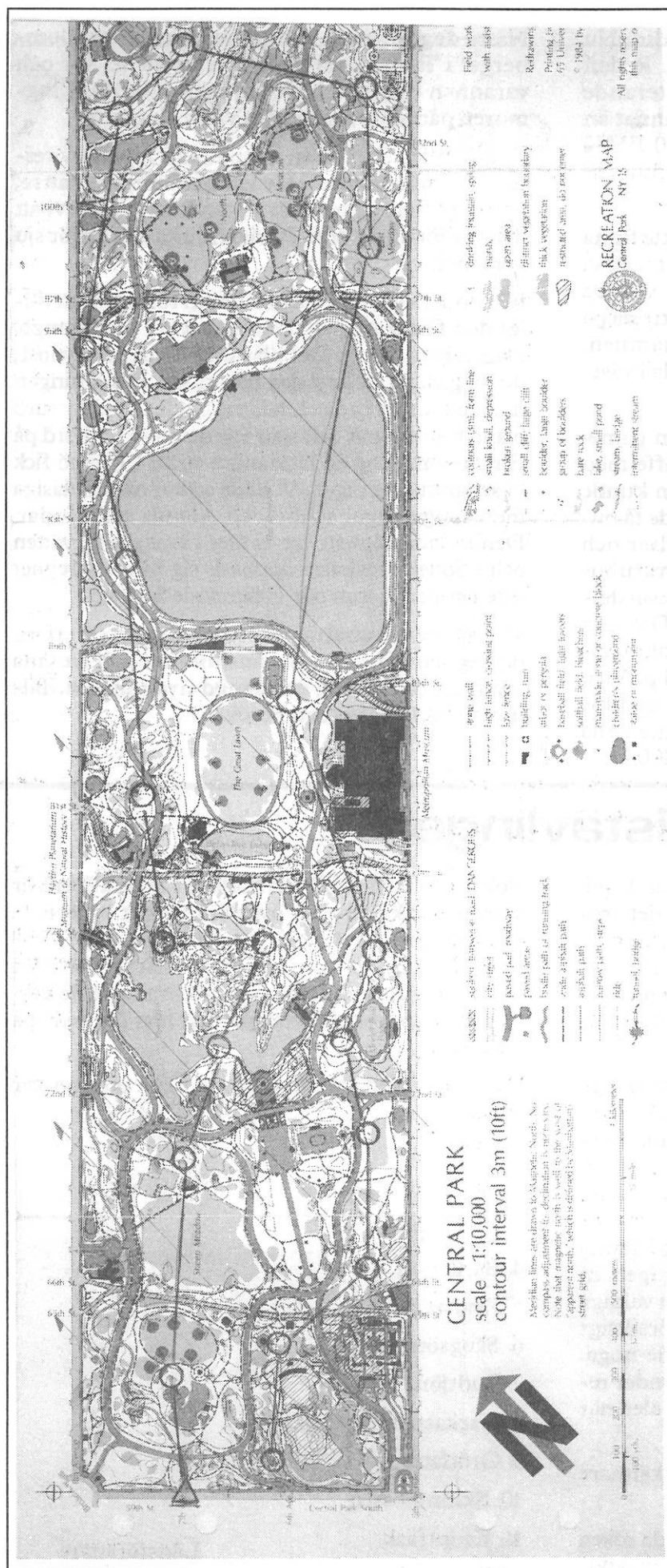
Jag tog det sita blösset på min cigarr, kände röken fylla lungorna, lutade mig tillbaka i den knirrande

stolen från farfars tid och började fundera över hur astronomiskt otroligt överlämnandet av priset, Nackaboken, skulle bli. Jag visste hur frusterad Herr Göransson varit innan han knäckt svaren på tävlingen och kunde på min näthinna se de glädjescener som skulle utspelas när han fått reda på resultatet.

De rätta svaren från tävlingen i förra numret var alltså:

1. Långsjön
2. Glasbrukssjön
3. Karbosjön
4. Bagarsjön
5. Kvarnsjön
6. Skogsöträsk
7. Rudsjön
8. Nackaström, Nackaån
9. Grötfatet
10. Skinnmossen
11. Knipträsk
12. Trehörningen

Länsförättare
Fredrik Trahn

Bland ute-liggarna i Central Park

FREDRIK TRAHN

Jag kände kniveggen mot strupen. Svetten pärlade fram och motmitt ansikte kom en ström av snabba obegripliga svordomar och hotelser på amerikansk New York dialekt. Jag lyckades lösgöra mig och sprang av allt jag var värd. Jag kastade en blick bakåt men mina förföljare var fortfarande efter. Jag var på väg ut på en stor bro, Queens Bridge, och plötsligt snubblade jag till och tappade balansen. Jag kände vinden vira kring benen och hörde vattnet brusa långt där nere. Gänget var nu framme vid mig och skulle just putta ut mig då jag våldsamt ryckte till...

Ljus strålade mot mig och jag förstog ingenting. Åååhh, en dröm, jag hade vaknat. Tacket hade glidit av mig och bruset var Lasse som var uppe på toaletten. Sträckte på mig och fötterna kändes ömma efter gårdagens flanerande upp och ner på Manhattans avenyer. Jag famlade efter fjärrkontrollen, fick tag på den och tryckte ner en knapp. Ur utbudet av TV-kanaler strömmade nu som vanligt ett nyhetsprogram som mer liknar en TV-show där nyhetsuppläsarna är älskade hjältar. Väderleksprognoserna går ut på att vara så häftiga och spexiga som möjligt.

Lasse kom ut och förundrade sig som vanligt över att jag kan sova så mycket. Jag drog upp täcket till hakan, våran resa svindlade förbi i huvudet några ögonblick och jag hörde bilarnas däck skrika nitton våningar ner på 57:e gatan. Barskt blev jag uppgjagad ur bingen och mödosamt började jag leta efter träningskläderna någonstans långt nere i ryggsäcken. Klockan var strax efter sju på morgonen och om ett par dagar skulle vi åka hem, så idag var det orientering i Central Park som gällde.

Kände oss något avvikande när vi kom ner i den nobla hotellfoajén. Eftersom vi bodde så nära parken kunde vi springa den korta biten dit trots morgontrafiken.

Parken var nu inte som man trodde och har sett på filmer. Nej, den är verkligen stor. 5 km lång och 1 km bred! och massor av skog. Inte bara park och gräsmattor saom jag trodde. Trots att det bara var början av september kändes det i luften att det började bli höst. Folk skyndade till sina arbeten i kostymer och bänksövarna la en extra tidning över sig som täcke.

Jag kände mig något tung men samtidigt var det så mycket att titta på så jag glömde bort det. Mellan 3:e och 4:e kontrollen kom vi in i ett område jag aldrig i mitt liv skulle vilja sätta min fot i efter klockan fem på eftermiddagen. Täta, täta buskage med små slingriga stigar emellan och några halvt igenvuxna ängar. Överallt låg skräp och folk som sov. Mörkt var det och ur buskarna kom negrer farande. Snabbt vidare och till 6:an blev det en riktig bom. Märkte inte att jag sprang över motorvägen som går genom parken! Sprang förbi The Great Lawn och tänkte på de jättekonsorter som hållits där. Måste ha varit otroligt.

Rusade vidare norrut...93,94,95,96:e gatan. Strax

uppe vid 105:e gatan där vi vek av. Nu var vi inne i den delen av parken som inte rekommenderas särskilt i turistböckerna - Harlem. Ilade snabbt genom buskagen till de punkter vi skulle ha. Lasse slog på en jättevrupa och drabbades samtidigt av reflexen. Åtgärdade detta inne bland snåren och tillslut kom vi ner på 96:e gatan igen och hoppade upp på Upper Track som går runt den stora vattenreservoaren.

Vilket folkliv! Snacka om jogginghysteri. Man trodde att man var på Lidingöloppet eller Tjejmi-len. Här kunde man verkligen se alla sorters stilar. Allt från färgade fotomodellstjejer på rullskridskor i utmanande tajts och freestyle till de gamla 80-åriga herrarna som såg så skröpliga ut att de skulle ramla ihop vilken sekund som helst. Och mängden av folk, det var nästan kö.

Kul att se!

Vidare förbi Metropolitan Museum och parken utanför där scener från Kramer mot Kramer fladdrar förbi i huvudet. Filmen som man kanske mest förknippar med Central Park. Över sista gatorna och snart var vi nere vid 59:e igen. Trafiken hade tätat och det var nu lite bökigt att ta sig fram på trottoarerna. De 13 000 taxibilarna som finns på Manhattan gjorde sig påminda hela tiden. Att tuta är att hänga på signalhornet. Ibland var det bara gula taxibilar man såg på gatorna.

Ute var det nu varmt igen och svettiga och trötta gled vi in i hotellentrén och dörren hölls upp för oss trots svettiga träningskläder. En snabbdusch och sen ut i Manhattans trängsel igen.

"...och New York hade på middagen 26 grader. Och därmed var det slut från SMHI."

Tacka vet jag svenska väderleksrapporter.

Tyrestaläger 1990

DAVID LINDGREN

Tjena allihopa! Jag tänkte bara berätta lite om hur bra det något bantade avslutningslägret blev, och varför det blev det. För det första så fick man gå upp tidigt på lördag morgon (vilkjet ju i och för sig alla orienterare älskar), och för det andra hände följande:

Klockan halv nio började de tappreste ur Järlagänget samlas i en av stugorna i Tyresta. Där hade Marie plockat fram ett antal kartor och frågade glatt om man ville springa långa banan. Nja de brukar ju var ganska långa så jag frågade försiktigt hur lång den var. Bara 11,2 km blev svaret. –Hoppsan, nej tack. Efter ytterligare några försiktiga frågor kom det fram att mellanbanan var 8,6 km och korta 6 km. Det var ju lite bättre så jag valde mellanbanan.

Både Jan-Erik och Jan-Olov ansåg att den var ganska lagom. De något yngre, Erik, Kenneth, Therese och Mattias C tog korta banan. När morgondimmorna skingrats ställde vi upp oss för start. Klockan halv tio gick starten. Träden svajade och löven virvlade

omring när vi rusade iväg.

Efter kanppt två timmar var all tillbaka. Småknattarna tyckte att deras bana var mer lik en slinga än en orienteringsbana. Vi som sprang mellanbanan talade i tur och ordning om för Marie att andra kontrollen satt fel. Det visade sig att Tranan som satte ut kontrollerna inte hade hittat rätt sten. Han får väl förklara sig vid något lämpligt tillfälle.

Erik hade bäst tid på korta banan och Jan-Olov på mellan. Efter detta var det dags för bastu och bad i den klassiska dammen. Dusch saknas ju som ni kanske vet! Skinner som var förkyld och inte sprang tog ett dopp i dammen för att ge bakterierna ett skrämskott. När vi var klara med bastubadet upptäckte i alla fall jag att magen var mycket tom. Så jag rusade upp till stugan för att se vad Patrik och Julia hade kokat ihop. Varmkorv, toppen!! När alla samlats började vi kalasa på denna hög kullinariska maträtt.

Nu visade det sig att alla vuxna skulle åka hem. För att de var trötta och inte orkade med de kommande OL-lekarna eller för att de hade trädgårdssarbete eller något i den stilen. Småknattarna var helt slutkörda och orkade inte ta ett steg sa de. Men efter fem minuter började de springa runt som yra höns. Så höll de på till klockan halv två då de åter kom och klagade på att de inte orkade OL-lekarna som började klockan två. Bara för att visa hur trött Kenneth var sprang han tio varv runt huset!

Sedan vi förgäves väntat på Robban, Kristoffer och Tobbe gav vi oss iväg. Vi gick och gick och gick genom djupa skogar och över otillgängliga berg. Marie påstod att det bara var tre kilometer, men hon är ju alltid optimist så hennes ord fick man ju ta med en nypa salt. Mina knän som rostat ihop under tuppluren började långsamt leda upp sig under promenaden. Tillslut var vi framme där vi skulle springa en kompasstjärna. De uttröttade småknattarna kutade iväg som tokiga, så det var bäst att hänga på. Tyvärr hade Mari sett till att alla skulle springa åt olika håll. Efter 40 min kom en inte närmare specificerad person tillbaka efter att försökt slå alla rekord i långsamhet på den 300 meter långa sträckan. Det var inte jag! Så småningom kom Robban, Kristoffer och Tobbe vandrade och påstod att de hade varit på ett jätte, super, mega, dunder, bauta jobbigt rullskidpass. Det trodde vi självklart inte på.

När så mörkret började falla vandrade vi hemåt.

Tillslut skymtade vi ljusen från Tyresta. Samfällt rusade vi till bastun. Även Skinner och Lollo. I bastun gick Lollo mun i ett och handlade nästan bara om skidor. I höstmörkret kastade vi oss sedan i den iskall dammen. Även den förkylda Skinner förstås! Plötsligt surrade djungeltelegrafen till: -Mat om åtta minuter. Bastubadet fick ett abrupt slut, vi slängde på oss kläderna och rusa-
de upp. Det visade sig dock att djungeltelegrafen hade ljugit! Men efter en halvtimme hade Patrik och Julia fått fart på de dåliga plattorna och maten serverades. En fransk gourmet hade blivit grön av avundsjuka om hade skådat även denna läckra maträtt, köttbullar och spagetti. Det utbröt ett slagsmål utan dess like om köttbullarna men Julia hade förutsett detta och tillsut var alla nöjda. När vi satt och åt blev det plötsligt alldeles svart. Det var Kenneth som lyckat få proppen att gå genom att pillra på en av lamporna.

Vi förflyttade oss snabbt upp till övervåningen där Marie hade ordnat en magnifik prisutdelning för KM och JBO. Robban fick nog mest och Therese som ensam tjej fick ett pris för att hon överlevt oss stygga pojkar heladagen. Narturligtvis var det flera som fick pris men vad det var och vilka har jag glömt. När prisutdelningen var över och apploderna ebbat ut åkte vi trötta men glada hem efter en mycket rolig orienteringsdag.

Vi syns nästa år!

Skogssport Cup — finalen

FREDRIK TRAHN

Inte nog med att man hade jobbat dagar och nätter med 25-manna imånaders tid, tagit ledigt från jobbet och fixat och donat dagarna innan. Som många säkert inte vet, arrangerade vi en tävling dagen efter 25-manna också. Nämligen finalen i Skogssport Cup. Visserligen var vi bara ett 30-tal arrangörer från Järla och Ravinen, juniorer och yngre seniorer. Tyvärr hade vi lite svårt att få loss det unga gardet från Järla då de flesta var uppsatta på städning av skolorna på söndagen. Det verkade dock som att det flesta inte visste om det så det blev nog en kul överraskning. Finalisterna var dock bara 120 st. Här fick de 30 bästa i varje klass, H 20, D 20, H 18 och D 18 springa. De som krigat hårt i sju deltävlingar under året.

Tävling i tävlingen

Det här var en "tävling i tävlingen" där vi höll till på Skarpnäcks tävling vid Hellasgården med 3500 deltagare! Mycket praktiskt för oss då vi slapp bygga upp hela TC utan bara hade att serva juniorerna med egna banor, tidtagning, resultat och speakerservice.

Nu var det så att oundvikligen kom planeringen och organisationen av tävlingen i skymundan av 25-manna. Vissa orosmoln fanns ända in till tävlingsdagens morgon (och även tävlingen igenom!).

25 MANNA
i
Nacka

LÖRDAG 13 OKTOBER 1990

Allt blev klart 5 min innan det verkligen brakade lös. 15 min innan första start blev det snitslat klart till starterna, 10 min efter(!) första start fick vi i alla fall kontakt med en av radiokontrollerna osv.

Upp och ner i mossen

Sportsligt blev det i alla fall en mycket bra tävling för deltagarna. Lasse Forsberg hade fixat till kanonbanor med ett utslagsgivande kvalheat uppe runt "mossen". Ett par timmar senare var det dags för jaktstart med varvning som var mycket publikvänlig. Upp och ner på bergssluttning vid Hellasgården där det slutade med rafflande upplösningar.

Ett succépaket

Ekonomiskt sett betydde tävlingen inte någonting direkt för oss. De pengar vi fick in på anmälningsavgifterna gick åt till högtaleriet och priser. Där emot bidrog det till en annan mycket viktig sak. Att göra 25-manna och tävlingen dagen efter till ett succépaket som klubbarnas avslutningshelg på hösten. Om de allra bästa juniorerna åker hit drar de med sig sina klubbar osv. Att 25-manna etablerat sig bland de största OL-tävlingarna i världen kan vi känna stor delaktighet i.

LANDETS BÄSTA JUNIORERTÄVLARI

Skogssport CUP

SÖNDAG 14 OKTOBER VID HELLASGÅRDEN

Jan-Olov och den magiska lampan

JAN-OLOV NORÉN

Att sköta sin pannlampa är inte så lätt som man kan tro. Är man lite oförsiktig med dess upp- och urladdning kan dess livslängd minska drastiskt. Jan-Olov är insatt i batteri och elvärlden och ger här några bra råd.

En modern pannlampa har Li-Cd batterier. För att få ut maximal livslängd ur sådana batterier bör man tänka på några saker.

a) Batteriet mår bäst av att få arbeta. Att låta ett batteri ligga gör att det urladdas och sedan "tar" sämre laddning. Har man otur kan en cell kortslutas.

b) Batteriet bör laddas ur nästan helt innan ny uppladdning.

c) Batteriet bör laddas ur och upp minst en gång per månad för att stå sig.

För att förebygga urladdning har jag tiggat till mig 12 st urladdningsaggregat från mitt förra arbete. De fungerar så att den bryter urladdningen vid spänningen 5 volt. Alltså ej helt urladdat batteri. Sedan är det bara att ladda upp igen. Man riskerar alltså inte att man kör ur batterierna i botten.

Jag skänker bort dessa urladdare till de som vill ha. Du får dock byta kontakt á 10 kr på Orienteringsspecialisten.

Järla IF, skidor

LENNART HAGSTEDT

Information angående skidsektionen.

Ny sekreterare valdes på vårt årsmöte den 13 april.

Fredrik Roeck Hansen Tel 43 92 41. Vi hälsar honom välkommen till vår styrelse. Samtidigt tackar vi Gunnar Blom för ett 10 årigt arbete som sekreterare i sektionen. Skidläger vecka 50. Platsen är ej ännu bestämd men vi har flera alternativ på förslag.

Vid styrelsemöte den 13 maj bestämdes att vi skall starta en studiecirkel för skidarrangörer. Vi vänder oss till aktiva såväl som till föräldrar.

Den 16 februari -92 skall vi arrangera en distriktstävlan vid Tättby för ungdom och juniorer, vilket kommer att innebära att hjälp behövs med arrangemanget.

Vid en eventuell ytterligare snöfattig vinter har vi diskuterat i styrelsen att hyra någon stuga eller logi i Dalarna för att hålla kostnaderna vid resor till annat distrikt så låga som möjligt.

- Skidspår vid Nacka idrottspark

- Vi undersöker om vi kan anlägga ett spår runt idrottsplatsen av isskrap från ishallen. Det går ej att lägga ut detta förrän det är tjäle i marken, så vi får se hur det går.

Beställ tävlingsdräkt och värmeoverall - svart/vit/vinröd. Leveranstid 6 - 8 veckor. Kom loss med beställningar! Hör av Er till Lennart Hagstedt.

Skidsektionen kommer att köpa en snöskoter med spårutrustning från Nacka Kommun. Detta innebär att vi kommer att vara mycket mer flexibla vid arrangemang av tävlingar och träningar.

De mogna gör det i skogen

Och dom gör det dessutom bra och blev i alla fall rätt nöjda själva. "Haa", säger du, "ingen konst för dom, med sin nästan 200-åriga gemensamma erfarenhet har dom ju haft tid att lära sig". Så rätt, så rätt. Men du, å andra sidan så har ju de andra 200-åringarna det också, dom som gör samma sak i skogen. Och det här bevisade bara att Järlas elitsatsning visat sig vara nog så välbetänkt, då våra pålitliga än en gång bärgade DM-tecknet i budkavle i H65-klassen med hela 17 minuter!

Tävlingsområde var öster och söder om Tyresta by och som vanligt denna höst öste regnet ner. Men har man flyt så har man. Lagsammansättningen densamma som vid senaste vinsten – 1989, they never change a winner team! Själv sprang jag första sträckan, det är lugnast att vara med i hetluften från början. Gjorde väl bara någon minuts miss på den andra skärmen och kunde efter 44 minuter överlämna en karta till den redan vid kartplanket sjöblöta Sigvard. Det visade sig att det skulle dröja hela 13 minuter innan nästa lag, Hammarby, dök upp för växling. Stötestenen på sträckan var en husruin i kanten på ett grönområde, där bomades friskt.

Sigvard gav allt – det var ju hans sista tävling i Järlas färger. Han har ju flyttat till Dala-Floda och tävlar i fortsättningen för Gagnef IF, och att avsluta karriären i Järila med ett DM-tecken vore ju inte så dumt. Allt flöt på bra men vid fjärde skärmen började stressen krypa längs ryggraden på Sigvard. Skulle nu allt gå om intet? Kodsiffran stämde inte, men kontrollen. Fanns det verkligen fler, så lika, så nära? Kan väl inte vara möjligt? Cirklarna runt blir allt vidare. Han tar ut ordentliga svängar. De tretton minuterna vet han

inget om. Svetten och regnet flödar. Stressen dras nu allt hårdare kring pannan, halsen, bröstet, magmusklerna, knäna, tårna. Cirklarna sluts, tillbaka vid skärmen. Plötsligt stämmer kodsiffran. Vem har bytt den? Aha . . . han var vid fjärde men läste kodsiffran på tredje. Tablå kallas det visst. Höll huvudet kallt resten av banan, vilket inte var svårt i det uppfriskande regnet.

Ragge och vi andra som väntade vid växeln blev alltmer oroliga när försprånget började krympa oroväckande. Men där, jo . . . åååhh-hh . . . är det inte? . . . Jo det är Sigvard och ännu har inget övrigt lag uppenbarat sig. Karta till Ragge och dunk i ryggen. Sigvard förklarade sin utflykt med att han ville ge oss lite extra spänning och få adrenalinnet att rinna till lite extra eftersom det var sista gången i Järilaget.

Så samma pirrande känsla igen när någon i det egna laget är ute på sistasträckan i ledningen. Men Ragge, gammal pålitlig kavleräv, skall väl klara det här. Vi trodde alla på Ragge. Sträcktiderna på andra sträckan kom aldrig upp och det privata skrivandet hade helt suddats ut i blötan.

Oooouuuuiihh! När vi tyckte att det var dags för Ragge dök han också upp i snårskogen och hållregnet med segerkaveln efter ett i det närmaste perfekt lopp. Det var den mest överlägsna DM-kavel vi vunnit, som sagt med hela 17 minuter till tvåan, Stockholms OK! Och jag kan försäkra att även vi som springer på höstkanten – i dubbel bemärkelse – tycker det är lika roligt att vinna DM-tecken som mången yngre! Och även denna medalj kan beskådas i montern på Järlagården!

Åke

Dag KM 1990

FREDRIK TRAHN

Höst. Smaka på ordet. Höst - klar och kall luft, sol och blå himmel, höstlöv i sprakande färger. Så är det när det är höst - ibland. Så var det inte den här hösten. Det var regn, regn, regn och ännu mera regn. Varenda helg vräkte det ner. Dagen innan KM öppnade sig alla skyar och han där uppe höllde ut vatten. (För att inte tala om hur det var på Natt-KM.) Då sa jag till mig själv: "Fattar han inte att vi ska ut på KM-resa i morgon" – och det gjorde han.

Planiavägen

Söndag 16 september vaknade jag och såg att han fixat till det. Sol och klarblå himmel! Ett femtiotal segerhungriga Järlaiter drog om den dagen sina fulltränade och sprittande lekamen till det sägenomspunna ris och roslandskapet Västmanland. Den ständiga frågan infann sig självklart på Planiavägen. Ska vi åka på pricken eller vänta en kvart? Eller den ännu mer ständiga frågan: Hur kan folk bara vara så slöa att de inte ens orkar säga till att de inte ska med??

En riktig inföding

En ny företeelse vid den här resan var att vi hade en inhyrd chaffis. Och då förstog man ju hur det skulle gå. Felkörningar hela tiden. Tur att vi hade en riktig inföding, Maud, med oss som fick ryta i åt chaffisen när han körde fel. Sen om det var hans fel eller inte har jag inte en aning om. Maud blev så stolt när hon fick visa vägen så hon gick riktigt bra

i skogen och syntes sen på en tävling helgen efter också! Tänk vad så lite kan göra så mycket. Helt plötsligt reste sig Benke upp och sa att det var sjutton minuter kvar till start och då var det minst sex mil kvar. Bra sagt!

Gundes ben

Nåväl, nu till tävlandet. Vid starten möttes vi av ett par Västeråsare som såg ut som frågetecken när de fick reda på att det skulle ta tid också. Ut i skogen bar det i alla fall, bland ris och ros. Våra segerhungriga lekamen tappade visserligen lite av Gundes sprittande i benen då 9 km banan var elva och två och 4 km banan var sju och nio! Klok som man var bröt man i tid och gick och tittade på skogens guldgula prakt. En anledning var kanske att jag aldrig lyckades komma ifatt en viss man med vit keps på skallen som liksom trippade, ja nästan dansade fram i skogen. Den vita kepsen sitter fortfarande otäckt kvar på min näthinna.

Vissa tog sig i alla fall runt och några vann, några inte. Se resultatlistan. När alla släpat sig i mål, även herr Falkenberg och vår eminente kassör var det högsta fart till Västerås klubbstuga för tva-gning, uppsnygning och fotografering.

Nu hände det en en för mig konstig sak som jag måste berätta. Efter loppet meddelade plötsligt vissa att de skulle åka hem! Åka hem nu, och missa det roliga, det efter! Vad konstiga människor det finns. Skulle jag hoppa över något skulle det vara löpet och i stället vara med efteråt. Men, det här innebar ju bara mer mat och plats för oss fest-sugna!

Kulturhungriga på leksaksmuseum

"Muadan" guidade oss galant till Tidö slott där vi intog en superb lunch i gästgiveriet och fikade kaffe och kakor ute på terrassen i den värmande eftermiddagssolen. När man satt där och myste kändes det plötsligt som det inte gjorde någonting att man brutit. Med stinna magar och kulturhungriga huvuden rultade vi så småningom upp till det gamla slottet, som inte alls låg vid vattnet, och besökte leksaksmuséet där. Mycket kul att se men den yngre skaran skulle nog inte velat vara barn för 100 år sedan!

Väl tillbaka i bussen syntes många trötta ögon och efter en stund syntes många vilande ögonlock på de som tagit ut sig mest. Lagom till att glida in i Stockholm under höstens sista luftballonger i solnedgången hade vi prisutdelning och kom åter till Nacka efter en kanondag ute i stora världen.

Tack Benke och Ola ni som fixade. Nästa år går jag runt.

Resultat vid Dag och natt -KM 1990

RESULTATLISTA

från Dag-KM den 16 september 1990 vid Västerås

D 10

KLUBBMÅSTARE THESESE LINDGREN 32.34
My Heinrup utgått

H 12

Kenneth Hanning utgått
Erik Wiberg

H 14

KLUBBMÅSTARE ROBERT HANING 30.27
2 Mattias Lindgren 38.51
3 Daniel Skinner 46.57
4 Tobbe Engberg 61.32
Mattias Classon utgått

H 16

KLUBBMÅSTARE DAVID LINDGREN 63.00
2 Jörgen Glanshed 67.11

H 21

KLUBBMÅSTARE BENGT HALL 70.02
2 Roger Frändén 77.30
Fredrik Trahn utgått
Jonatan Lindell

H 35

KLUBBMÅSTARE LENNART HÄVREN 71.38
2 Jan Lindgren 79.51
3 Lollo Hanning 86.37
Tord Jansson utgått

H 45

KLUBBMÅSTARE JAN-ERIK WIBERG 67.13
2 Jan-Olov Noren 67.30
3 Gustav Grandin 73.56
4 Göran Glanshed 79.54
5 Ragnar Lindgren 105.27
Henrik Falkenberg utgått

H 50

KLUBBMÅSTARE AKE HALL 75.51
2 Sune Lindell 79.14
3 Lars Sundström 83.59

D 21

KLUBBMÅSTARE MARIE OLSEN 63.06
2 Maud Liljekvist 72.10
3 Maria Englund 80.14
4 Berit Hanning 86.10
5 Karin Glanshed 95.23

D 40

KLUBBMÅSTARE ULLA LINDELL 49.58
2 Kerstin Englund 52.00
3 Ulla-Britta Hall 56.11
4 Gunilla Glanshed 68.32
5 Monica Sundström 68.33

H 21 7.890 m

1 FREDRIK TRAHN 61.18
2 Bengt Hall 62.34
3 Roger Frändén 92.10
4 Jonatan Lindell 101.33
5 Putte Hävrén brejk

H 45 5.650 m

1 LASSE ENGLUND 66.43
2 Göran Glanshed 68.12
3 Jan-Olov Norén 73.18
4 Sune Lindell 74.21
5 Jan-Erik Wiberg 76.16
6 Gustav Grandin 78.25

H 60 4.710 m

1 Ake Hall 72.06
2 Lennart Lindström 121.38

KM räknas ej i H 60 pga för
få antal startande.

H 16 4.710 m

1 ROBERT HANING 50.14
2 Tobbe Engberg 68.05
3 Jörgen Glanshed brejk

Damer 5.650 m

1 ULLA LINDELL 93.03
2 Kerstin Englund 125.55
3 Gunilla Glanshed brejk

Det förekom ett och annat regnstänk
under tävlingens gång. Men det var
bara uppfriskande.

Österåkerskavlen 1990

TORBJÖRN ENGBERG

Ingen av oss vet var det var, men det var långt till TC.

Skinner lubbade första:

– Hela klungan gjorde en rejäl bom i början. Resten av banan sprang jag felfritt och kom in som 11 efter några löjliga småknattar. Arboga ledde.

Erik fräste runt på andra:

– I början strulade jag lite, men det ordnade upp sig. Vid näst sista kontrollen låg jag på sjunde plats, men efter ett bra vägval till sista så plockade jag några platser till och kom in som fyra. OK Hällen ledde.

Tobbe sluggade på tredje:

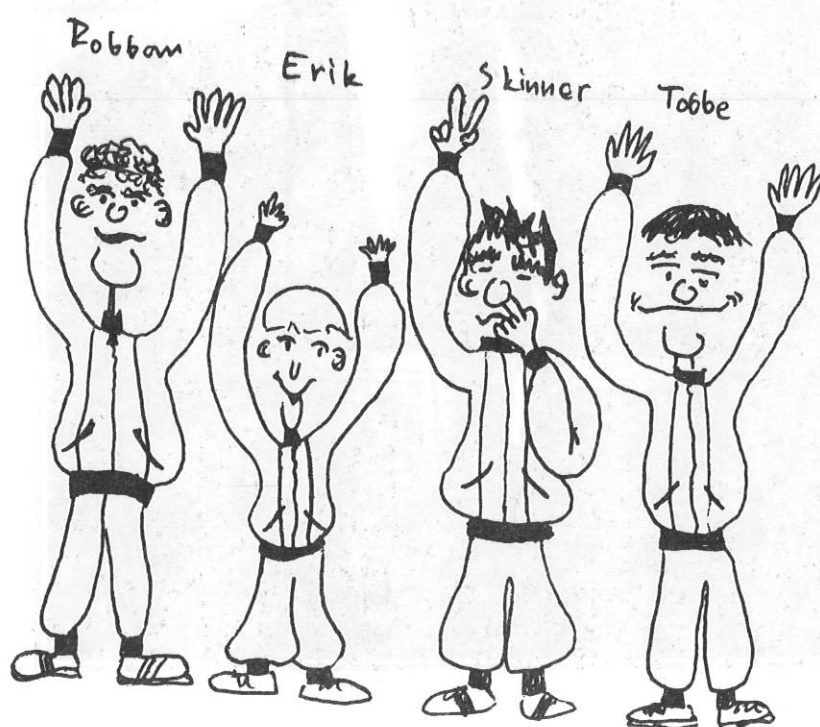
– Jag gick ut några minuter efter täten en bit efter Västerås, som jag ganska snart var ikapp. Jag

missade inget men kunde kanske gjort ett bättre vägval till 3:an. När jag skulle in och stämpla vid tredje sista så jag täten. Här gällde det att ta i lite extra för att komma in först.

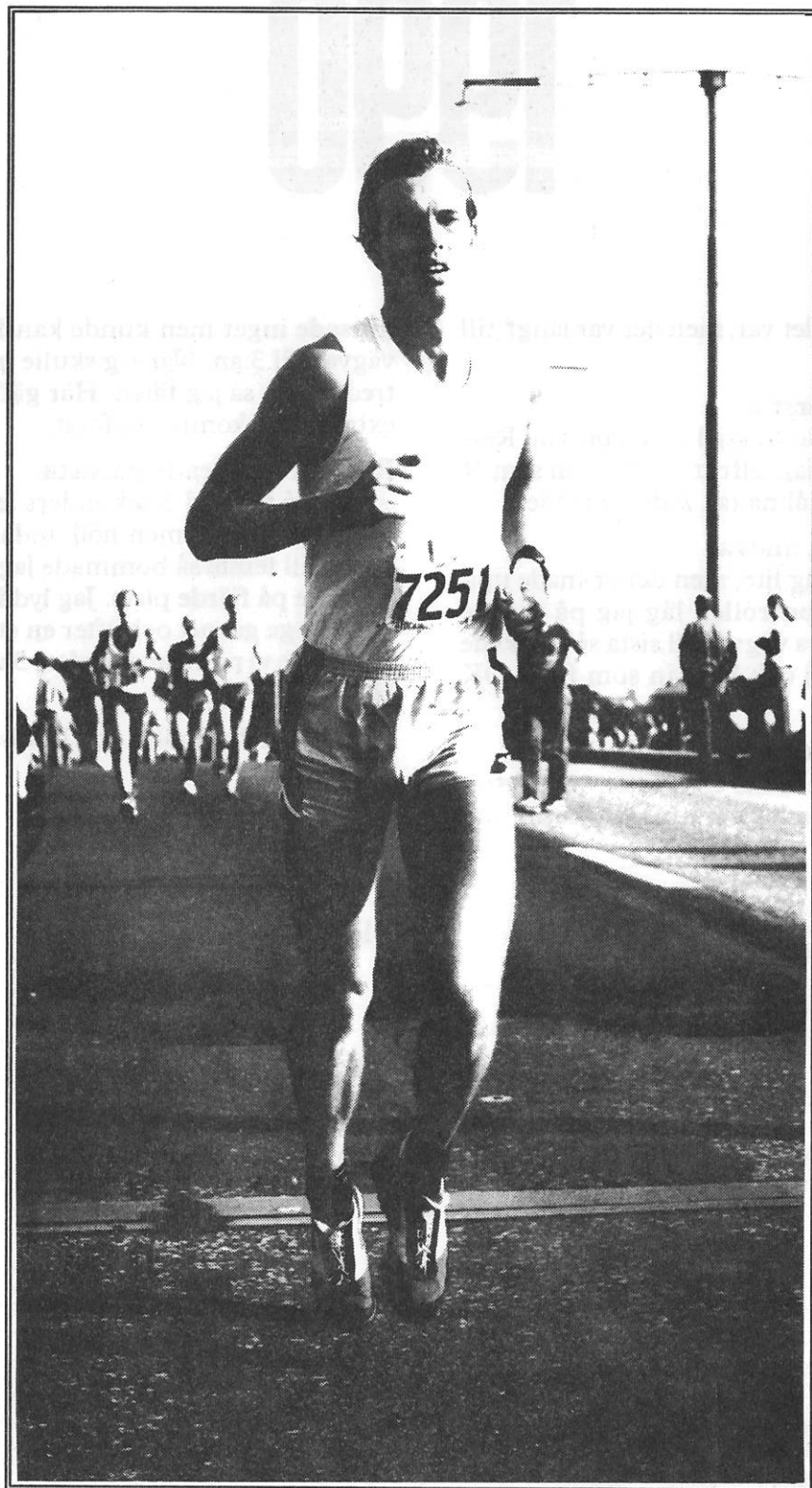
Robban forcerade på sista:

– Fick gå ut med 3 sekunders ledning vilket inte kändes så tryggt men höll undan till fjärde skärmen. Till femte så bommade jag klantigt nog och var nere på fjärde plats. Jag lydde Tobbes uppmaning att ge gärnet och efter en stentuff spurtstrid så slutade vi på en andra plats 3 sekunde efter OK Hällen!

Skinner, Erik, Tobbe och Robban satte de andra 74 på plats.

Något för nostalgikerna

*Peter Sandström
– i gammal god form.*

Västerbron 1981.

Lasse Långberg försar fram på Tiomila i Kungsängen 1981.

Arne Lord, Svensk Juniormästare i orientering.

Med spikskor i TYSKLAND före murens fall

LARS "WALLRAFF" GÖRANSSON

Endast 20 minuter försenat anträdde färden söderut. Medan det stockholmska landskapet sakta gled förbi, informerade reiseleiterinnen Gunilla om vad som skulle hända under dagen. När vi hunnit en bit in i Sörmland var det dags för resans första intellektuella lek, man skulle översätta en engelsk harang till ett svenskt ortnamn, ex "Rub lake". Efter matstopp vid A6 Jönköping, där Sören övade busskörning genom att snirkla omkring på personbilsparkeringen, fortsatte färden söderut längs svenska autobahn (E4). Eftermiddagen fortsatte med något så unikt som en musikfrågesport, där undertecknad tillhörde en av vinnarna, men blev utan pris.

Billig Pivo

En hårfärgad och discokavajklädd Per Nordahl mötte oss i Åsljunga och förde oss ut till träningsplatsen. 9,5 km tempobana stod på programmet, de flesta gjorde säsonsdebut i bara nylonstället. Efter dusch i en skola i Örkelljunga bär det av söderut mot färjan och billig pivo. På färjan fanns mycket kul att göra t ex handla i skattefributiken, spela på enarmade banditer, dansa och smaka på drycker i baren.

65 km/h på Autobahn

Tidigt på torsdags morgonen rullade vi i land i Travemünde. Sören tryckte gasen i botten, det vackra nordtyska marsklandet glider snabbt förbi bussfönstret. Efter ett tag mattas hastigheten, men vi hastar ändå fram i 65 km/h på autobahn. Farten mattas ännu mer. Någonting i bussens

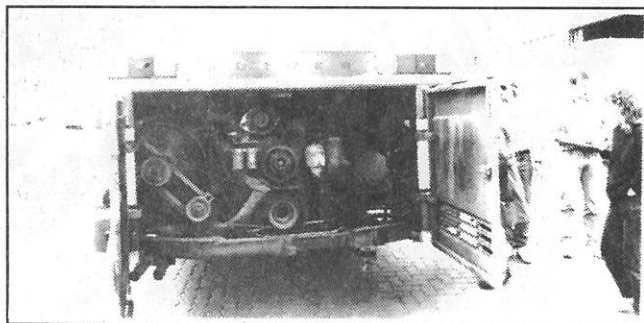
motor är sönder. Verkstad måste uppsökas. Efter en del letande hittar vi en bussverkstad i Barsinghausen, där en snäll tysk bussmekaniker kan laga felet i utbyte mot en pivo. Sedan letar vi upp ett kombinerat mat- och pivoställe, innan färden återupptas mot Oerlinghausen och jugendherberge.

Sensationellt blev det ingen frågesport den här eftermiddagen.

På jakt efter näringsställe

Efter diverse letande kom vi fram till jugendherberge, där vi snabbt fördelade oss på de olika rummen. Vi var inte de enda orienterarna där, det vimlade av löpare från Kovland, Norge, Danmark mfl exotiska nationer. Redan nu insåg vi att dagens träning skulle bli inställd, inte likt Järila att släppa till en träningsfri dag hur som helst. Vi lämnade Oerlinghausen för ett tag och begav oss till Wettkampfzentrum i Lage, där vi hämtade startkort, nummerlappar och kontrolldefinitioner. Istället för träning gav vi oss ut i Lages trånga och vindlande gränder på jakt efter något lämpligt näringsställe.

Efter en del letande hittar vi en bussverkstad i Barsinghausen, där en snäll tysk bussmekaniker kan laga felet i utbyte mot en pivo.

Några hittade en grekisk restaurang som senare visades sig vara en italiensk restaurang. För några järlaiter tog det över en timme innan maten kom på bordet. Under väntetiden hann de med att provsmaka den lokala pivon. Därefter väntade sängen på jugendherberge.

Den mobila baren

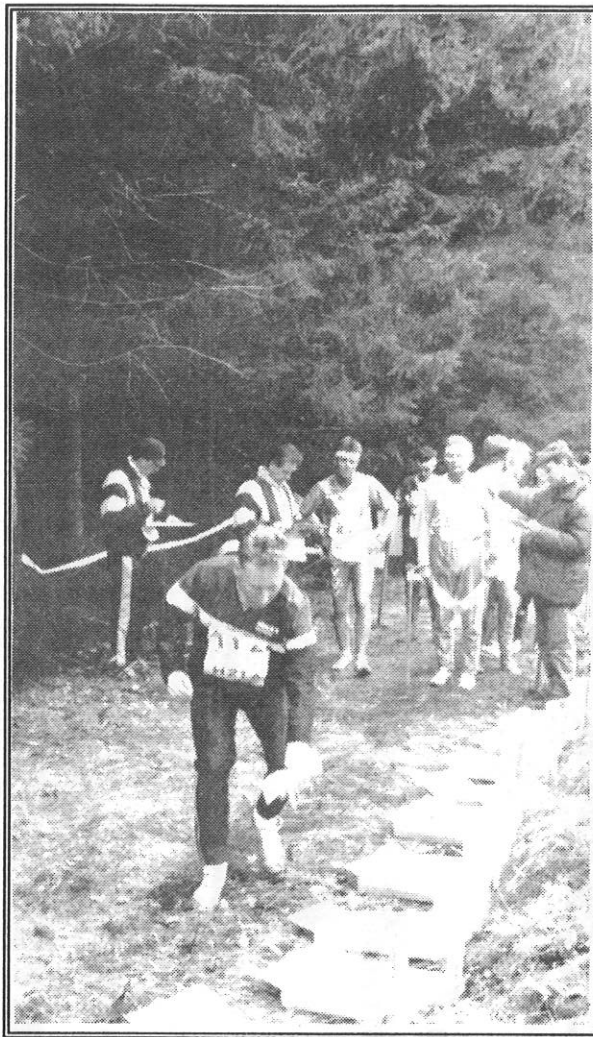
Frukost kl 8.00, bestod av bröt, kase, wurst och kaffee eller tee. Sen kunde man ta det lugnt ett tag eftersom första start inte var förrän kl 12.00. Vid halvelva-tiden anlände vi till tävlingsplatsen. Det första man får syn på är den mobila baren, där man kunde släcka törsten efter loppet.

Erik Wiberg fick den stora äran att vara första löpare i mål. Men till vår besvikelse blev han inte intervjuad av den rappe tyske speakern. Dagens facit för Järsla blev ganska bra med tre etappsegrar och diverse andra och tredjeplatser. Etappsegrare blev i H 14 Robban Hanning, H 65 Åke Hall och i Anfängerklassen Jeanette Jedbäck. Det kan även nämnas att för ovanlighetens skull fick Järsla en framskjuten placering i seniorklassen genom Lars Göransson som belade en tredjeplats endast 37 sekunder efter.

Åke, Robban och Erik

’Väl tillbaka på jugendherberge var det middag, den bestod av fiskpinnar och potatissallad, helt utsökt! Därefter bar det av till WKZ i Lage för prisutdelning. Alla pristagare från 14 år och uppåt fick var sitt ölglas. Efter prisutdelningen kunde pristagarna testa sina glas i baren som fanns precis intill prisutdelningen. Tillbaka till jugendherberge för sömn.

Lördag morgon tidig avfärd ut till tävlingsplatsen för andra etappen. Efter 1200 m promenad från parkeringen var man framme vid TC. Även här fanns den mobila baren på plats. Andra etappen bjöd på lite mer orientering, men framför allt kupeering. Det var många som var helt slutkörda när de nådde målet. Även denna etapp blev det tre Järalsegrar. Ånyo vann Åke och Robban sina klasser

och Erik Wiberg triumferade i H 12. Flera andra gjorde fina upphämtningar. På hemvägen stannade vi till vid en simhall och vaskade av oss, eftersom dusch saknades på tävlingen. Det fanns även något så unikt som ett pivoställe i simhallen, där man kunde sitta och vänta tills alla var klara med duschen.

Kopplingen helt slut

Senare på kvällen blev det tårtkalas för Christoffer som fyllde 14 år. Även denna kväll gästade vi prisutdelningen för att lägga beslag på en del fina saker. På hemväg från prisutdelningen gick bussen sönder. Kopplingen helt slut, det gick inte att växla bussen längre. Vad göra? Jeanette lyckas med sin bländande tyska mirakulöst nog ordna fram en tysk buss till kl 7.00 morgonen därpå. Trots påskbesök lovar den tyske

”busfahrern” även att skjutsa oss ända till Travemünde. Putte mfl ”övertalar” samtidigt den svenske bussägaren att komma och hämta oss i Trelleborg. Skönt! Natten räddad. Vi som låg bra till i tävlingen kunde gå till sängs och lugnt sova in.

Söndag, dags för sista etappen, denna dag skulle man visa NO Mercy mot konkurrenterna. Tidigt på morgonen står Järslas orienterare vid Marktplatz och väntar på bussen. Ingen buss kommer. Sören kommer skrikande, att bussen står på andra sidan om Marktplatz. En snabb rush över torget och vi kan borda bussen. Eftersom bussen inte kommer att vänta vid TC på oss, blir vi skjutsade ända fram, och slipper den sega promenaden på 1200 m från parkeringen.

Sveriges bästa nybörjare

Sista etappen gick på samma karta som den andra etappen, men banorna gick åt ett annat håll. De var dessutom mycket kortare och mindre kuperade än på de tidigare etapperna. Vid prisutdelningen var det fyra järlaiter som fick gå fram och hämta första priset. Det var i H 12, Erik Wiberg, H 14 Robban Hanning och i H 65 Åke Hall.

Samt i Anfängerklasse Sveriges bästa nybörjare – Jeanette Jedbäck. Några andra- och tredjepris togs också hem av järlaiter. Vi som inte fick något pris fick nöja oss med att släcka törsten vid den mobila pivobaren.

Kl 13.00 kom den tyske busschaffisen och hämtade oss. Denna gång iddes han inte att köra upp till TC, utan vi fick trava en km ner till stora vägen.

Sedan innan man visste ordet av var vi i Trave-münde och väntade på färjan. Den här gången

behövde man bara sova en timme mellan discots stängning och frukost. När vi klev av färjan stod det en buss från Norrtäljes bussbolag och väntade på oss. Det var bara att kliva på och ta en plats, luta sig bakåt och sluta ögonen. Sedan var vi hemma.

Fotnot: Rub lake = Gnosjö WKZ = Wettkampfszentrum

Om det är något mer tyskt ord ni inte förstår så finns det ordböcker att titta i!

LILLA TIOMILA

JAN-OLOV NORÉN

Efter åtskilligt pusslande och ringande fick Järsla ihop två lag i klass H 18 och ett lag i HD 12 på Lilla Tiomila. H 18 kavlen består av två H 16 sträckor, två H 14 sträckor, och en H 18 sträcka. För att få ihop två lag fick Daniel ta en H 16 sträcka och Erik en H 14 sträcka och alltså springa i tuffare konkurrens än vanligt. Men det är ju det man lär sig av, så det var nog bara bra. Hur gick det då?

Startmän var Tobbe i lag 1 och Daniel i lag 2. Vid radion fick vi veta att Daniel var med i tätklungan på sex man. Tyvärr blev han tvungen att släppa och tappade 10 min till täten och kom in på 17 plats. Tobbe var ytterligare 12 minuter efter och växlade som 30:e man.

På andra sträckan sprang i andralaget Mattias L och i första Jörgen. Här knaprade Mattias in fyra placeringar och hade tionde bästa sträckt看. Förstalaget plockade en placering.

Tredje sträckan fortsatte med en ny fantastisk löpning av andralagets Kristoffer med en femte bästa sträckt看 och en placering som tionde lag. Förstalaget blev tyvärr diskat på denna sträcka eftersom Mattias C i stridens hetta passerade sista kontrollen 25 meter från mål utan att stämpla. Det var en klen tröst att åtskilliga orienterare före honom har gjort samma sak. Robban och David hann i alla fall ut innan felet uppdagades, men tråkigt för laget.

Fjärde sträckan där Erik sprang i andralaget fortsatte de fantastiska killarna. Erik hade fjärde bästa sträckt看 trots att sträckan var avsedd för H 14 och

Erik är H 12. Vad manne bliva av detta! Nu var andralaget uppe på sjätte plats.

Sista sträckan hade vi lyckats övertala Malin att springa. Hon sprang alltså en H 18 bana. Tyvärr tappade hon en del på missar och den tuffa banan. Slutplaceringen blev 24:a av 36 startande lag, men vilka fighters i andralaget! Nästa år vinner vi.

Med så härliga ungdomar i Järsla så är det en fröjd att vara lagledare.

HD 12-kavlen bestod av två 1 km långa sträckor och en på drygt 2 km. Efter första sträckan som sprangs av My var vi 4.09 efter på en 17:e plats.

Efter två sträckor hade vi ramlat ner till 26:e plats men låg bara 7.05 efter täten efter en bra insats av Therese.

På tredje sträckan hade vi lagets H 10:a Kenneth. Efter ett kanonlopp gick han upp till 8:e plats och hade bästa sträckt看 med drygt en minut!

Med så härliga ungdomar i Järsla så är det en fröjd att vara lagledare. Hoppas dessutom att det blir några fler till nästa kave.

Årets läger för ungdomar hölls ute vid Grimsta en ganska blåsig och regnig helg i slutet av juni. Men sådana trivialiteter som väder bryr sig inte ungdomarna i vår ädla klubb om. Humöret var ändå gott.

H-12 gänget sopade rent

Övningarna inleddes med natt-OL vilket skapade en del pirr i magen för de som ej provat på tidigare. Men med god vilja, laddade pannlampor och tuffa ledare tog sig alla runt banorna ändå. I H 16-klas- sen utmärkte sig Többe med en hedrande sjätteplats. Micke gjorde också starkt ifrån sig runt på hans svåra bana. Bra gjort! Robban höll sig som vanligt framme med en andraplats. H 12 gänget formligen so- pade rent i sin klass och visade var skåpet skulle stå med fin fina resultat av alla. Bäst gick det för Henrik som endast var två minuter efter. Det är bara hans far som är ute och seglar även när det gäller orientering.

Folk sprang kors och tvärs

På lördagen var det teknikträning på för- middagen där alla grillades hårt av den välmeriterade ledarskaran.

En lustig variant av lagkapp hölls på ef- termiddagen där det gällde för ett 7-man- na lag att ta ett stort antal kontroller. Jag upplevde nog denna övning som lite svår då det sprang folk både kors och tvärs i skogen. Kan nog vara lite frustrerande för en nybörjare som inte riktigt vet var han är.

Ett ruskigt löpsteg

Söndagens kavle bestod egentligen av två kavlar. Lilla och stora. I lilla hade vi ett lag med bröderna Jonas och Mattias Claes- son. Jonas gjorde ett topplopp på första sträckan och var endast 2,42 min efter och var med i tåget på en 16:e plats. Ett perfekt utgångsläge för den nu mer och mer säkre Mattias som fullkomligt slug- gade sig fram till en andra plats! Tyvärr saknades en stämpel på första sträckan så laget diskades. Synd.

Micke drog hårt redan på startsträckan i stora kavlen och kom på lätta steg in som 15:e man 7,22 efter. På andra öste Henrik på lika hårt som regnet öste ner på oss och

S O M M A R L Ä G R E T 91

plockade fyra lag med näst bästa sträckti- den! Jörgen på tredje fick av någon out- grundlig anledning för sig att Hellas har bättre orienterare än vi och hängde på en sådan, vilket resulterade i tre tappade pla- ceringar och nio minuter. Försök själv istället Jörgen, det går bättre! My kämpa- de gott på fjärde och tappade endast en placering. Bra gjort bland alla killar. På femte inledde Többe med en kanonbom på första varvet och tappade 5 lag dit. Men skärpte sig och sprang om alla fem på and- ra varvet. Laget belade därmed en hed- rande 16:e plats. Többe hade som vanligt ett ruskigt löpsteg!

Utvecklingskurvan spikrakt upp

I höst är det nog dax för Robban och Többe att börja träna lite grann med seniorerna. Det är dax att börja löpträna lite hårdare.

Tyvärr saknade vi några deltagare på lägret som t ex Therese, Mathias L, David, Daniel och Christoffer. Christoffer hade tyvärr dragit på sig en skada vid fotbollsspel men eftersom hans utvecklingskurva går spik- rakt upp så är han förhoppningsvis igång i höst igen. Självklart räknar vi med att alla nu ungdomar dyker upp på tisdagsträ- ningarna i höst.

Resultat

H 16
6 Többe 34.27
20 Micke 81.31

H 14
2 Robban 22.31
14 Mattias 32.59

H12

4 Henrik 21.39
6 Kenneth 23.06
11 Erik 25.35
13 Jakob 27.25
16 Jonas 36.36

Lagkappen

27 Järla 1
31 Järla

Lilla Kavlen

Str 1 16 Jonas 17.27
Str 2 2 Mattias 36.44 (diskv)

Stora Kavlen

Str 1 Micke 15:e 7.22 efter
Str 2 Henrik 11:a 9.43 efter
Str 3 Jörgen 14:e 18.29 efter
Str 4 My 15:e 31.55 efter
Str 5 Többe 16:e 42.55 efter.

TTK kommenterar

TTK SER DIG!

Omdaningarnas tid är här. Eller var här. För vissa trodde visst att den s k elitsatningen skulle innebära kärva tider för de som inte är elit. Därför dödade effektivt den lilla inspirationsgnistan som fanns. Nu var det inte så, och förresten ligger hela satningen på is just nu. TTK har tagit över och har hand om planer, beslut och pengar. (Låter ju bra!)

Älgdrevet

Hösten har flutit på bra och tränat har vi gjort som vanligt på tisdagar och torsdagar. Teknikträningarna var väl som vanligt lite mindre besökta. Synd. Stockholmsserien finns även i år. I år har vi haft policyn att de som vill får springa men vi har ingen satsning från klubben. Däremot satsar vi på en klubbresa till klassiska Älgdrevet, en tävling som man måste springa någon gång i livet. prisbordet brukar vara minst sagt överväldigande. Dag och Natt-KM har som vanligt varit trivsamma tip-top arrangemang som varit välbesökta. Förra årets 25-manna kan bara sammanfattas i ett ord - succé - och likväl Juniorcupen.

UK

Vem är egentligen UK? Ja, det kan man fråga sig. Här är svaret.

H-20, H21 TTK (Fredrik och Lasse G)

D-20, D21 - 70 TTK (Gunilla)

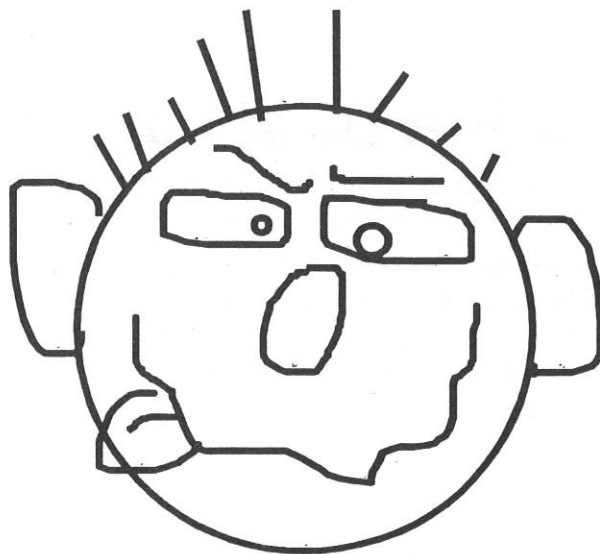
H 35 - 70 Jan Erik Wiberg

HD 10 - 18 Ola Kåberg (Tel 659 61 43)

Är du missnöjd med någon av dessa? Vädra dina åsikter på årsmötet eller ta över själv.

Backträning och skinkor

Vad har vi då att vänta framöver. Ja antingen kan man slänga sig på sofflocket och bara vara med på det som är ballt. Årsfest och Årsmöte står ju för dörren. (I våras fanns det lite planer på att göra en riktig klubbdag på hösten med skinkloppet på dagen och årsfesten på kvällen, men vi får nog vänta fram emot adventstid på skinkorna). Annars är faktiskt alla fortfarande välkomna att träna på Järlagården på

TTK ser dig!

tisdagar. Nytt för i år är att vi fr o m 10 oktober kör träning från Ektorps skola på torsdagarna. Detta tillsammans med skidsektionen. På programmet står backträning/rullskidor som avslutas inomhus med styrkegymnastik. Start som vanligt kl. 18.00.

Klämma lagg

I vinter ska vi väl klämma lite lagg oxå. Skidsektionen har läger i Idre i december. Snacka me Lente så får du hänga me. DM i skidO går i februari.

Om man tittar ännu längre fram ser vi att det planeras för en stor sommarresa till Italiens 6-dagars i början av juli nästa år. Skicka in din intresseanmälan.

Till sist avslutar Tranen med ett visdomsord:
"Att träna på torsdagar med klubben ger såväl psykisk balans som fysisk styrka, se på mig"

...senaste nytt

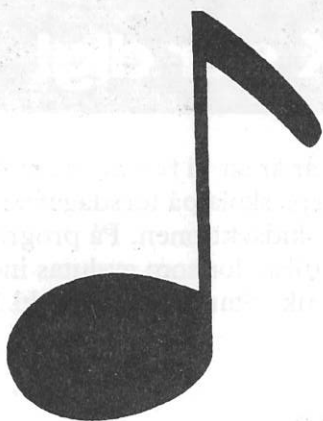
Järla bäst i stan!

Järla är en av Stockholms framgångsrikaste klubbar i orientering, det har vi bevisat i höst.

Eller vad sägs om 3 distriktsmästare: Robert Hanning, Ragnar Andersson och Lena Jansson. Helgen innan DM så tog dessutom Järla 6 klassergrar på Lidingös tävling.

Trahn & Hall

Ett nytt radarpar i världseliten nämns i samma andetag som Burell och Lewis – nämligen Trahn & Hall. Självklart efter deras pyramidabla utklassning av konkurrenterna på Dubbelskubbet. Keep on sweating boys! Kanske vi får någon herre med på Dag-SM i framtiden.

Robban & Erik UP-mästare

Enligt säkra källor så tar någon från klubben hem Ungdomspriset i Stockholm för första gången. Och det är inte en utan två som gör det – nämligen Robban Hanning och Erik Wiberg. Grattis!

(Red. tror att det är första gången. Möjligen så har kanske Håkan Hanning vunnit. Men vem ...)

Expedition till Keb

Just i dag, valdagen den 15 september, avgår en expedition i Järlas färger till Kebenekaise.

Via Tärfaladalen, Isfallsglaciären, Halspasset och Nordtoppen skall Sydtoppen tas.

Snö, regn och minusgrader rapporteras.

- Fina tassemarker (Putte).
- Bra träning inför nästa års fjällorientering (Tranan).
- Garanterat myggfritt så här års (Jonas).

Kanske får de syn på Brandmannen som räddar liv på Jukola (läs Skogssport) som uppges vara i trakterna på väg mot Narvik.

Järla IF:s orienteringssektion har en ny ordförande sedan års- mötet i november 1990. Jag heter Jan-Erik Wiberg och jag tänkte att det kanske finns anledning att presentera mig lite mer för Er som inte känner mig.

Min första kontakt med Järla var någon gång i slutet på 1950-talet då jag som 12-åring var med på en del träningar vid bl.a Tüppstugan. Sedan har jag varit med lite sporadiskt under 1960-70-talet. Ett brinnande seglingsintresse, med bl.a ett antal Gotland Runt, konkurrerade med orienterandet.

Jag har även tidigare suttit i styrelsen en period.

Nu var det egentligen mina barn som fick mig att ta upp orienteringen igen. Att jag hamnade i ordförandestolen nu beror nog främst på att jag ingick i valberedningen och misslyckades med att hitta en annan ersättare till vår förre ordförande Rolf Ljungqvist.

Järla IF är ju en liten

klubb med ett fåtal aktiva. Vi har en bra ekonomi och har väldigt trevligt när vi sammanstrålar på tävlingar, resor etc. Det finns alltså ett fåtal medlemmar att rekrytera till olika funktioner inom klubben. Jag kände att jag måste ta mitt ansvar och dra mitt strå till stacken under en period. Jag hoppas att fler känner lika och under en period är beredda att hjälpa till på olika sätt inom klubben. Det är en förutsättning för att vi skall kunna fortsätta med vår verksamhet och ha trevligt tillsammans.

Vi genomförde 25-manna-arrangemanget under föregående år med "bravur". Detta ger oss en tryggad ekonomi framöver. För inne-

varande år har vi inte några större arrangemang. 1993 skall vi arrangera en hösttävling och under 1995 skall vi tillsammans med några andra söder-

klubbar arrangera SM. Då krävs att alla ställer upp lika manngrant som vid 25-manna.

På tävlingsfronten har vi i år genomfört 10-mila med två dam- och två herrlag. Själv har jag med familj varit både på Gotland och

O-ringen i Arboga under sommaren. Här träffade vi en del Järlaiter, men alltför få. Tävlingarna på Gotland kan verkligen rekommenderas, lagom mycket deltagare, bra arrangemang och fint väder! Dessutom har "Gubbarna" kört sitt 10-mila (H43-kaveln) i Malexander, Östergötland den 4 augusti. En 120:e plats och 7:e bästa stockholms-

klubb. Inför hösten är 25-manna den stora händelsen där vi får tillfälle att visa vad vi går för.

Resor är vi ju bra på inom Järla. Påsken 1991 var vi i Tyskland och sprang. Där gjorde vi väldigt bra ifrån oss med flera segrare som resultat. Vi hade dock otur med bussen som vi tvingades lämna kvar. Inför nästa år planerar vi en resa till Ita-

lien med tävlingar i Venedig och Genua under perioden 24:e juni till 10 juli. För Er som tycker detta låter spännande är det bäst att redan nu börja vässa formen.

Hälsningar

Redaktionen lyfter på toppluvan och välkomnar Janne!

En ord- förande talar ut

JAN-ERIK WIBERG

sista sidan.

The great Baby-Boom fortsätter

Det var länge sedan Järlanytt/magasinet kom ut så mycket har hänt.

Anders Wahlgren och René har fått en liten Anton och ett hus på landet, närmare bestämt Grytinge.

Anders Hall och Eva-Lotta fortsätter att fabricera. Nu har det blivit en liten Klara.

Carin Andersson har fått en liten Emilia (och redaktörn har blivit morbror på köpet).

Göran och "Kajsa" Olsson bräcker alla genom att föda på badrumsgolvet. Strongt.

Rolf Karlsson och Maria har också fått tillökning.

Arne Lord och Kersti har även de skaffat sig en minior.

Peter Sandström och Kerstin har skaffat sig en lekkamrat till Jonas, nämligen en dotter.

Harald Stjernström och Hilde har fått en son, Endre.

Gifta

Anna Larsson och Petter har gått och gängat sig.

Notiser

"Järta tar över SOFT:s VIP-klubb". Ännu en Järlait har valts in i, som Aftonbladet uttryckte det "den hemliga klubben", nämligen Nisse Nilsson VD i Fastighetspartner AB (äger bl a Farsta Centrum).

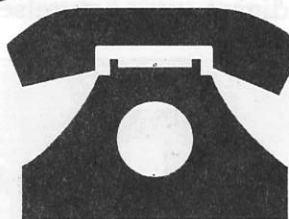
Lente har bytt lås på Järlagården. Om du har en gammal nyckel så får du den utbytt mot en ny (plus lite förhållningsregler och förmaningar) av Lente.

25-manna dokumentationer finns till utlåning i två olika presentationsform.

– Lasse Englunds videofilm

– Fredrik Trahns pressklipp

Hör av dig till vederbörande för mer info.

Glöm inte att ringa till Göran Blomgren på kansliet när du vill ha ut information i Järlanytt/månadsbladet (kommer varje månad).

Telefonnumret är: 716 76 43 och faxnumret 716 06 80

Starttider till tävlingar, samlingsplatser och tider samt övrig medlemsinformation får du på bästa sätt genom att ringa till vår telefonsvarare

Telefon: 15 24 04

Undrar du vad styrelsen gör på sina möten. Kolla in anslagstavlan på Järlgården – där hänger styrelseprotokollen just för att du skall kunna informera dig.

ÅRSFEST

den 16 november

Glöm inte att anmäla dig till Årsfesten den 16 november. Det är fam. Glanshed och Lena Jåfs som håller i trådarna

Adressen till redaktören är:

Jonas Andersson
Ölmevägen 17, 6 tr
123 46 Farsta
Tel 08-604 70 72

